373L0239

16.8.73 'Επίσημη 'Εφημερίδα τῶν Εὐρωπαϊκῶν Κοινοτήτων 'Αριθ. N 228/3

ΠΡΩΤΗ ΟΔΗΓΙΑ ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ

τῆς 24ης 'Ιουλίου 1973

περί συντονισμοῦ τῶν νομοθετικῶν, κανονιστικῶν καί διοικητικῶν διατάξεων πού ἀφοροῦν τήν ἀνάληψη δραστηριότητος πρωτασφαλίσεως, ἐκτός τῆς ἀσφαλίσεως ζωῆς, καί τήν ἄσκηση αὐτῆς

(73/239/ΕΟΚ)

ΤΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ,

'Εχοντας ὑπόψη:

τήν συνθήκη περί ἱδρύσεως τῆς Εὐρωπαϊκῆς Οἰκονομικῆς Κοινότητος, καί ἰδίως τό ἄρθρο 57 παράγραφος 2,

τό γενικό πρόγραμμα γιά τήν κατάργηση τῶν περιορισμῶν στήν ἐλευθερία ἐγκαταστάσεως([1]), καί ἰδίως τόν Τίτλο IV/C,

τήν πρόταση τῆς 'Επιτροπῆς,

τή γνώμη τῆς Συνελεύσεως([2]),

τή γνώμη τῆς Οἰκονομικῆς καί Κοινωνικῆς 'Επιτροπῆς([3]),

'Εκτιμώντας:

ὅτι δυνάμει τοῦ γενικοῦ προγράμματος πού ἀναφέρεται ἀνωτέρω, ἡ ἄρση τῶν περιορισμῶν στήν ἵδρυση πρακτορείων καί ὑποκαταστημάτων προϋποθέτει, ὅσον ἀφορᾶ τίς πρωτασφαλιστικές ἐπιχειρήσεις, τόν συντονισμό τῶν ὅρων ἀναλήψεως καί ἀσκήσεως· ὅτι ὁ συντονισμός αὐτός πρέπει νά πραγματοποιηθεῖ κατ' ἀρχήν γιά τίς πρωτασφαλίσεις ἐκτός τῶν ἀσφαλίσεων ζωῆς·

ὅτι γιά νά διευκολυνθεῖ ἡ ἀνάληψη τῶν ἀσφαλιστικῶν αὐτῶν δραστηριοτήτων καθώς καί ἡ ἄσκησή τους πρέπει νά καταργηθοῦν ὁρισμένες διαφορές πού ὑπάρχουν μεταξύ τῶν ἐθνικῶν νομοθεσιῶν ὅσον ἀφορᾶ τόν ἔλεγχο· ὅτι γιά νά πραγματοποιηθεῖ ὁ σκοπός αὐτός καί νά ἐξασφαλισθεῖ συγχρόνως μία ἐπαρκής προστασία τῶν ἀσφαλισμένων καί τῶν τρίτων σέ ὅλα τά Κράτη μέλη, πρέπει νά συντονισθοῦν ἰδίως οἱ διατάξεις οἱ σχετικές μέ τίς οἰκονομικές ἐγγυήσεις πού ἀπαιτοῦνται ἀπό τίς ἀσφαλιστικές ἐπιχειρήσεις·

ὅτι μία ταξινόμηση τῶν κινδύνων κατά κλάδους εἶναι ἀναγκαία γιά νά καθορισθοῦν, ἰδίως, οἱ δραστηριότητες πού ἀποτελοῦν ἀντικείμενο τῆς ὑποχρεωτικῆς ἀδείας καί τό ἐλάχιστο ποσό τοῦ κεφαλαίου ἐγγυήσεως πού καθορίζεται σέ συνάρτηση μέ τόν ἀσκούμενο κλάδο ἀσφαλίσεως·

ὅτι πρέπει νά ἐξαιρεθοῦν ἀπό τό πεδίο ἐφαρμογῆς τῆς ὁδηγίας ὁρισμένες ἑνώσεις ἀλληλασφαλίσεως οἱ ὁποῖες, δυνάμει τοῦ νομικοῦ τους καθεστῶτος, πληροῦν ὅρους ἀσφαλείας καί προσφέρουν εἰδικές οἰκονομικές ἐγγυήσεις· ὅτι πρέπει ἐπί πλέον νά ἐξαιρεθοῦν ὁρισμένοι ὀργανισμοί σέ πολλά Κράτη μέλη, τῶν ὁποίων ἡ δραστηριότης ἐκτείνεται σέ ἕνα πολύ περιορισμένο τομέα καί περιορίζεται ἐκ τοῦ καταστατικοῦ σέ ὁρισμένη περιοχή ἤ σέ συγκεκριμένα πρόσωπα·

ὅτι οἱ διάφορες νομοθεσίες περιλαμβάνουν διαφορετικούς κανόνες ὡς πρός τήν σώρευση τῆς ἀσφαλίσεως ἀσθενείας, τῆς ἀσφαλίσεως πιστώσεων καί ἐγγυήσεων καί τῆς ἀσφαλίσεως νομικῆς προστασίας, τόσο μεταξύ αὐτῶν, ὅσο καί μεταξύ ἄλλων κλάδων ἀσφαλίσεως· ὅτι ἡ διατήρηση τῆς διαφορᾶς αὐτῆς, μετά τήν κατάργηση τῶν περιορισμῶν στό δικαίωμα ἐγκαταστάσεως στούς λοιπούς κλάδους ἐκτός τῆς ἀσφαλίσεως ζωῆς, θά ἀφήσει ἀνέπαφα τά ἐμπόδια στήν ἐγκατάσταση· ὅτι πρέπει νά προβλεφθεῖ μία λύση στό πρόβλημα αὐτό στό πλαίσιο ἑνός μεταγενέστερου συντονισμοῦ πού θά πρέπει νά πραγματοποιηθεῖ ἐντός σχετικῶς θραχείας προθεσμίας·

ὅτι εἶναι ἀναγκαῖο νά ἐπεκταθεῖ σέ κάθε Κράτος μέλος ὁ ἔλεγχος σέ ὅλους τούς κλάδους ἀσφαλίσεως πού ἀναφέρονται στήν παρούσα ὁδηγία· ὅτι ὁ ἔλεγχος αὐτός δέν εἶναι δυνατός παρά μόνον ἄν οἱ δραστηριότητες αὐτές ὑπόκεινται σέ διοικητική ἄδεια· ὅτι ἑπομένως, πρέπει νά καθορισθοῦν οἱ προϋποθέσεις χορηγήσεως ἤ ἀνακλήσεως τῆς ἀδείας αὐτῆς· ὅτι εἶναι ἀπαραίτητο νά προβλεφθεῖ ἡ ἄσκηση ἐνδίκων μέσων κατά τῶν ἀποφάσεων ἀρνήσεως ἤ ἀνακλήσεως·

ὅτι πρέπει νά ὑπαχθοῦν οἱ λεγόμενοι κλάδοι μεταφορῶν πού ἀναφέρονται στούς ἀριθμούς 4, 5, 6, 7, καί 12 τοῦ σημείου Α τοῦ παραρτήματος καί οἱ κλάδοι πιστώσεως πού ἀναφέρονται στούς ἀριθμούς 14 καί 15 τοῦ σημείου Α τοῦ παραρτήματος σέ ἕνα πιό εὔκαμπτο καθεστώς, λόγω τῶν συνεχῶν διακυμάνσεων τῶν ἐμπορευματικῶν καί πιστωτικῶν συναλλαγῶν·

ὅτι ἡ ἐξεύρεση μιᾶς κοινῆς μεθόδου ὑπολογισμοῦ τῶν τεχνικῶν ἀποθεματικῶν ἀποτελεῖ ἐπί τοῦ παρόντος

([1]) ΕΕ ἀριθ. 2 τῆς 15.1.1962, σ. 36/62.
([2]) ΕΕ ἀριθ. C 27 τῆς 28.3.1968, σ. 15.
([3]) ΕΕ ἀριθ. 158 τῆς 18.7.1967, σ.1.

ἀντικείμενο μελέτης ἐπί κοινοτικοῦ ἐπιπέδου· ὅτι ἑπομένως, κρίνεται σκόπιμο νά ἀντιμετωπισθοῦν μέ μεταγενέστερες ὁδηγίες ὁ συντονισμός στό θέμα αὐτό καθώς καί τά ζητήματα τά σχετικά μέ τόν καθορισμό τῶν κατηγοριῶν τοποθετήσεως καί μέ τήν ἀποτίμηση τῶν στοιχείων τοῦ ἐνεργητικοῦ·

ὅτι εἶναι ἀναγκαῖο οἱ ἀσφαλιστικές ἐπιχειρήσεις νά διαθέτουν, ἐπί πλέον τῶν ἐπαρκῶν τεχνικῶν ἀποθεματικῶν γιά τήν ἀντιμετώπιση τῶν συμβατικῶν ὑποχρεώσεων κι ἕνα πρόσθετο ἀποθεματικό, λεγόμενο περιθώριο φερεγγυότητος, πού ἀντιστοιχεῖ στήν ἐλεύθερη θάρους περιουσία τους γιά ἀντιμετώπιση τῶν ἐπιχειρηματικῶν κινδύνων· ὅτι, γιά νά ἐξασφαλισθεῖ ἐν προκειμένω ὅτι οἱ ἐπιβαλλόμενες ὑποχρεώσεις καθορίζονται βάσει ἀντικειμενικῶν κριτηρίων, καί τίθενται σέ ἴση μοῖρα ἀπό ἀπόψεως ἀνταγωνισμοῦ οἱ ἰσομεγέθεις ἐπιχειρήσεις, πρέπει νά προβλεφθεῖ ὅτι τό περιθώριο αὐτό θά εἶναι ἀνάλογο πρός τόν συνολικό ὄγκο τῶν ἐργασιῶν τῆς ἐπιχειρήσεως καί ὅτι θά καθορίζεται ὡς συνάρτηση δύο δεικτῶν ἀσφαλείας, πού θά στηρίζονται ὁ ἕνας ἐπί τῶν ἀσφαλίστρων καί ὁ ἄλλος ἐπί τῶν ἀσφαλιστικῶν ζημιῶν·

ὅτι εἶναι ἀναγκαῖο νά ἀπαιτεῖται ἕνα ἐλάχιστο κεφάλαιο ἐγγυήσεως ἀνάλογα μέ τήν σοβαρότητα τοῦ κινδύνου στούς ἀσκούμενους κλάδους ἀσφαλίσεως, τόσο γιά νά ἐξασφαλισθεῖ ὅτι οἱ ἐπιχειρήσεις διαθέτουν ἀπό τήν στιγμή τῆς συστάσεώς τους ἐπαρκῆ μέσα, ὅσο καί γιά νά ἐξασφαλισθεῖ ὅτι σέ καμμία περίπτωση τό περιθώριο φερεγγυότητος δέν θά πέσει κατά τήν διάρκεια τῆς ἀσκήσεως τῆς δραστηριότητος κάτω τοῦ ἐλαχίστου ὁρίου ἀσφαλείας·

ὅτι εἶναι ἀναγκαῖο νά προβλεφθοῦν μέτρα γιά τήν περίπτωση πού ἡ οἰκονομική κατάσταση τῆς ἐπιχειρήσεως θά καθίστατο τέτοια ὥστε νά τῆς εἶναι δύσκολο νά ἐκπληρώσει τίς ὑποχρεώσεις της·

ὅτι οἱ συντονισμένοι κανόνες περί τῆς ἀσκήσεως πρωτασφαλιστικῶν ἐργασιῶν στό ἐσωτερικό τῆς Κοινότητος πρέπει, κατ' ἀρχήν, νά ἐφαρμόζονται σέ ὅλες τίς ἐπιχειρήσεις πού δροῦν στήν ἀγορά καί συνεπῶς καί στά πρακτορεῖα καί ὑποκαταστήματα τῶν ἐπιχειρήσεων, τῶν ὁποίων ἡ ἕδρα εὑρίσκεται ἐκτός τῆς Κοινότητος· ὅτι πρέπει νά προβλεφθοῦν, ὅσον ἀφορᾶ τόν τρόπο ἐλέγχου, εἰδικές διατάξεις γιά τά ἐν λόγω πρακτορεῖα καί ὑποκαταστήματα, δεδομένου ὅτι ἡ περιουσία τῶν ἐπιχειρήσεων ἀπό τίς ὁποῖες ἐξαρτῶνται εὑρίσκεται ἐκτός τῆς Κοινότητος·

ὅτι πρέπει νά ἐπιτραπεῖ ἡ ἀπάλυνση τῶν εἰδικῶν αὐτῶν ὅρων, τηρουμένης συγχρόνως τῆς ἀρχῆς ὅτι τά πρακτορεῖα καί ὑποκαταστήματα τῶν ἐπιχειρήσεων αὐτῶν δέν πρέπει νά τύχουν εὐνοϊκότερης μεταχειρίσεως ἀπό τίς ἐπιχειρήσεις τῆς Κοινότητος·

ὅτι ἐπιβάλλεται ἡ θέσπιση ὁρισμένων μεταβατικῶν διατάξεων γιά νά δυνηθοῦν οἱ ὑφιστάμενες μικρές καί μεσαῖες ἰδίως ἐπιχειρήσεις νά προσαρμοσθοῦν στίς ρυθμίσεις πού πρέπει νά ἐκδοθοῦν ἀπό τά Κράτη μέλη σέ ἐκτέλεση τῆς παρούσης ὁδηγίας, ὑπό τήν ἐπιφύλαξη τῆς ἐφαρμογῆς τοῦ ἄρθρου 53 τῆς συνθήκης·

ὅτι ἐπιβάλλεται νά ἐξασφαλισθεῖ ἡ ὁμοιόμορφη ἐφαρμογή τῶν συντονισμένων κανόνων καί νά προβλεφθεῖ γιά τόν σκοπό αὐτόν στενή συνεργασία σ' αὐτόν τόν τομέα μεταξύ τῆς 'Επιτροπῆς καί τῶν Κρατῶν μελῶν,

ΕΞΕΔΩΣΕ ΤΗΝ ΠΑΡΟΥΣΑ ΟΔΗΓΙΑ:

ΤΙΤΛΟΣ Ι

Γενικές διατάξεις

Ἄρθρο 1

'Η παρούσα ὁδηγία ἀφορᾶ τήν ἀνάληψη τῆς μή μισθωτῆς δραστηριότητος τῆς πρωτασφαλίσεως πού ἀσκεῖται ἀπό τίς ἀσφαλιστικές ἐπιχειρήσεις, οἱ ὁποῖες εἶναι ἐγκατεστημένες σέ ἕνα Κράτος μέλος ἤ ἐπιθυμοῦν νά ἐγκατασταθοῦν σέ αὐτό, προκειμένου γιά τούς κλάδους πού ὁρίζονται στό παράρτημα τῆς παρούσης ὁδηγίας, καθώς καί στήν ἄσκηση τῆς δραστηριότητος αὐτῆς.

Ἄρθρο 2

'Η παρούσα ὁδηγία δέν ἀφορᾶ:

1. Τίς κάτωθι ἀσφαλίσεις:
   α) τόν κλάδο ζωῆς, δηλαδή αὐτόν πού περιλαμβάνει ἰδίως τήν ἀσφάλιση ἐπιβιώσεως, τήν ἀσφάλιση θανάτου, τήν μικτή ἀσφάλιση, τήν ἀσφάλιση ζωῆς μέ ἐπιστροφή ἀσφαλίστρων, τίς τοντίνες, τήν γαμική ἀσφάλιση, τήν ἀσφάλιση γεννήσεως·
   β) τήν ἀσφάλιση προσόδου·
   γ) τίς πρόσθετες ἀσφαλίσεις πού διενεργοῦνται ἀπό τίς ἀσφαλιστικές ἐπιχειρήσεις ζωῆς, δηλαδή τίς ἀσφαλίσεις σωματικῶν βλαβῶν περιλαμβανομένης τῆς ἀνικανότητος γιά ἐπαγγελματική ἐργασία, τίς ἀσφαλίσεις θανάτου συνεπεία ἀτυχήματος, τίς ἀσφαλίσεις ἀναπηρίας συνεπεία ἀτυχήματος καί ἀσθενείας ὅταν οἱ διάφορες αὐτές ἀσφαλίσεις συνάπτονται συμπληρωματικῶς πρός τίς ἀσφαλίσεις ζωῆς·
   δ) τίς ἀσφαλίσεις πού περιλαμβάνονται σέ σύστημα κοινωνικῶν ἀσφαλίσεων·
   ε) τήν ἀσφάλιση πού ἀσκεῖται στήν 'Ιρλανδία καί τό 'Ηνωμένο Βασίλειο, ὑπό τό ὄνομα «permanent health insurance» (ἀσφάλιση ἀσθενείας, μακρᾶς διαρκείας, μή ἀκυρώσιμη).

2. Τίς κάτωθι ἐργασίες:
   α) τίς ἐργασίες κεφαλαιοποιήσεως, ὅπως ὁρίζονται ἀπό τήν νομοθεσία κάθε Κράτους μέλους·
   β) τίς ἐργασίες τῶν ὀργανισμῶν προνοίας καί βοηθείας, οἱ παροχές τῶν ὁποίων ποικίλλουν ἀνάλογα μέ τούς διαθέσιμους πόρους καί στούς ὁποίους ἡ εἰσφορά τῶν μελῶν καθορίζεται κατ' ἀποκοπή·
   γ) τίς ἐργασίες πού πραγματοποιοῦνται ἀπό ὀργανισμό ὁ ὁποῖος δέν ἔχει νομική προσωπικότητα καί πού ἔχουν ὡς ἀντικείμενο τήν ἀλληλασφάλιση τῶν μελῶν του, ἄνευ πληρωμῆς ἀσφαλίστρων καί ἄνευ δημιουργίας τεχνικῶν ἀποθεματικῶν·

δ) τίς ἐργασίες ἀσφαλίσεως ἐξαγωγικῶν πιστώσεων γιά λογαριασμό ἤ μέ τήν ὑποστήριξη τοῦ Κράτους, μέχρι τοῦ μεταγενέστερου συντονισμοῦ, ὁ ὁποῖος θά λάβει χώρα ἐντός τεσσάρων ἐτῶν ἀπό τῆς κοινοποιήσεως τῆς παρούσης ὁδηγίας.

"Αρθρο 3

1. 'Η παρούσα ὁδηγία δέν ἀφορᾶ τίς ἀλληλασφαλιστικές ἑνώσεις, τῶν ὁποίων συγχρόνως:

— τό καταστατικό προβλέπει τήν δυνατότητα προσκλήσεως πρός καταβολή προσθέτων εἰσφορῶν ἤ μειώσεως τῶν προσφερομένων παροχῶν,

— ἡ δραστηριότης δέν καλύπτει τούς κινδύνους ἀστικῆς εὐθύνης – ἐκτός ἄν αὐτοί ἀποτελοῦν πρόσθετη κάλυψη κατά τήν ἔννοια τοῦ σημείου Γ τοῦ παραρτήματος – οὔτε τούς κινδύνους πιστώσεων καί ἐγγυήσεως,

— τό ἐτήσιο ποσό τῶν εἰσφορῶν πού εἰσπράττονται λόγω δραστηριοτήτων πού καλύπτονται ἀπό τήν παρούσα ὁδηγία δέν ὑπερβαίνει τό ἕνα ἑκατομμύριο λογιστικῶν μονάδων,

καί

— τό ἥμισυ τουλάχιστον τῶν εἰσφορῶν πού εἰσπράττονται λόγω δραστηριοτήτων πού καλύπτονται ἀπό τήν παρούσα ὁδηγία, προέρχεται ἀπό πρόσωπα πού εἶναι μέλη τῶν ἑνώσεων ἀλληλασφαλίσεως.

2. 'Η παρούσα ὁδηγία δέν ἀφορᾶ ἐπίσης οὔτε καί τίς ἑνώσεις ἀλληλασφαλίσεως πού ἔχουν συνάψει μέ ὁμοειδῆ ἐπιχείρηση συμφωνία γιά συνολική ἀντασφάλιση τῶν ἀσφαλιστικῶν συμβάσεων πού συνάπτουν, ἤ τήν ὑποκατάσταση τῆς ἐκδοχέως ἐπιχειρήσεως στήν ἐκχωρούσα ἐπιχείρηση γιά τήν ἐκτέλεση τῶν ὑποχρεώσεων πού προκύπτουν ἀπό τίς ἐν λόγω συμβάσεις.

Στήν περίπτωση αὐτή, ἡ ἐκδοχεύς ἐπιχείρηση ὑπόκειται στήν ρύθμιση τῆς ὁδηγίας.

"Αρθρο 4

'Η ὁδηγία δέν ἀφορᾶ, ἐκτός ἄν τροποποιηθοῦν τά καταστατικά τους ὡς πρός τήν ἁρμοδιότητα:

α) *στήν Γερμανία*

Τούς κάτωθι μονοπωλιακούς ὀργανισμούς δημοσίου δικαίου (Monopolanstalten):

1. Badische Gebäudeversicherungsanstalt, Karlsruhe
2. Bayerische Landesbrandversicherungsanstalt, München
3. Bayerische Landestierversicherungsanstalt, Schlachtviehversicherung, München
4. Braunschweigische Landesbrandversicherungsanstalt, Braunschweig
5. Hamburger Feuerkasse, Hamburg
6. Hessische Brandversicherungsanstalt (Hessiche Brandversicherungskammer), Darmstadt
7. Hessische Brandversicherungsanstalt, Kassel
8. Hohenzollernsche Feuerversicherungsanstalt, Sigmaringen
9. Lippische Landesbrandversicherungsanstalt, Detmold
10. Nassauische Brandversicherungsanstalt, Wiesbaden
11. Oldenburgische Landesbrandkasse, Oldenburg
12. Ostfriesische Landschaftliche Brandkasse, Aurich
13. Feuersozietät Berlin, Berlin
14. Württembergische Gebäudebrandversicherungsanstalt, Stuttgart.

'Εν τούτοις, ἡ κατά τόπον ἁρμοδιότης δέν θεωρεῖται ὅτι ἀλλάζει σέ περίπτωση συγχωνεύσεως τῶν ὀργανισμῶν αὐτῶν πού ἔχει ὡς ἀποτέλεσμα τήν διατήρηση ὑπέρ τοῦ νέου ὀργανισμοῦ τῆς κατά τόπον ἁρμοδιότητος τῶν συγχωνευθέντων ὀργανισμῶν· ἐπίσης ἡ ἁρμοδιότης, ὡς πρός τούς ἀσκούμενους κλάδους, δέν θεωρεῖται ὅτι ἀλλάζει ἄν ὁ ἕνας ἀπό τούς ὀργανισμούς αὐτούς ἀναλαμβάνει γιά τήν αὐτή περιοχή ἕνα ἤ περισσότερους κλάδους ἑνός τῶν ἐν λόγω ὀργανισμῶν.

Τούς κάτωθι ἡμικρατικούς ὀργανισμούς:

1. Postbeamtenkrankenkasse
2. Krankenversorgung der Bundesbahnbeamten

θ) *στήν Γαλλία*

Τούς κάτωθι ὀργανισμούς:

1. Caisse départementale des incendiés des Ardennes
2. Caisse départementale des incendiés de la Côte-d'Or
3. Caisse départementale des incendiés de la Marne
4. Caisse départementale des incendiés de la Meuse

5. Caisse départementale des incendiés de la Somme

6. Caisse départementale grêle du Gers

7. Caisse départementale grêle de l'Hérault

γ) *στήν 'Ιρλανδία*

Voluntary Health Insurance Board

δ) *στήν 'Ιταλία*

La Cassa di Previdenza per l'assicurazione degli sportivi (Sportass)

ε) *στό 'Ηνωμένο Βασίλειο*

The Crown Agents.

"Αρθρο 5

Κατά τήν ἔννοια τῆς ὁδηγίας αὐτῆς, πρέπει νά νοεῖται ὡς:

α) λογιστική μονάδα: ἐκείνη πού ὁρίζεται στό ἄρθρο 4 τοῦ Καταστατικοῦ τῆς Εὐρωπαϊκῆς Τραπέζης 'Επενδύσεων·

β) νομισματική ἀντιστοιχία: τό ἀντίκρυσμα τῶν σέ ὁρισμένο νόμισμα ἀπαιτητῶν ὑποχρεώσεων, ἀπό στοιχεῖα τοῦ ἐνεργητικοῦ ἐκφρασμένα ἤ ρευστοποιήσιμα στό αὐτό νόμισμα·

γ) τόπος τῶν στοιχείων τοῦ ἐνεργητικοῦ: ὕπαρξη ἐνεργητικοῦ ἐκ κινητῶν ἤ ἀκινήτων στοιχείων, στό ἐσωτερικό ἑνός Κράτους μέλους χωρίς ὅμως τά κινητά στοιχεῖα νά ἀποτελοῦν ἀντικείμενο καταθέσεως καί τά ἀκίνητα νά ἀποτελοῦν ἀντικείμενο περιορισμῶν ὅπως ἡ ἐγγραφή ὑποθήκης. Τά στοιχεῖα τοῦ ἐνεργητικοῦ πού συνίστανται σέ ἀπαιτήσεις θεωροῦνται ὡς εὑρισκόμενα στό Κράτος μέλος ὅπου εἶναι ρευστοποιήσιμα.

ΤΙΤΛΟΣ II

Κανόνες γιά τίς ἐπιχειρήσεις, ἡ ἕδρα τῶν ὁποίων εὑρίσκεται στό ἐσωτερικό τῆς Κοινότητος

Τμῆμα Α: Προϋποθέσεις ἀναλήψεως δραστηριότητος

"Αρθρο 6

1. Κάθε Κράτος μέλος ἐξαρτᾶ τήν ἀνάληψη τῆς δραστηριότητος τῆς πρωτασφαλίσεως στήν ἐπικράτειά του ἀπό διοικητική ἄδεια.

2. 'Η ἄδεια αὐτή πρέπει νά ζητεῖται ἀπό τήν ἁρμόδια ἀρχή τοῦ ἐνδιαφερόμενου Κράτους μέλους:

α) ἀπό τήν ἐπιχείρηση πού ὁρίζει τήν ἕδρα της στήν ἐπικράτεια τοῦ Κράτους αὐτοῦ·

β) ἀπό τήν ἐπιχείρηση, ἡ ἕδρα τῆς ὁποίας εὑρίσκεται σέ ἕνα ἄλλο Κράτος μέλος καί ἡ ὁποία ἱδρύει ὑποκατάστημα ἤ πρακτορεῖο στήν ἐπικράτεια τοῦ ἐνδιαφερόμενου Κράτους μέλους·

γ) ἀπό τήν ἐπιχείρηση ἡ ὁποία, ἀφοῦ ἔλαβε τήν ἄδεια πού ἀναφέρεται στά σημεῖα α ἤ β, ἐπεκτείνει τίς δραστηριότητές της σέ ἄλλους κλάδους, στήν ἐπικράτεια τοῦ ἐν λόγω Κράτους·

δ) ἀπό τήν ἐπιχείρηση ἡ ὁποία, ἀφοῦ ἔλαβε σύμφωνα μέ τό ἄρθρο 7 παράγραφος 1, τήν ἄδεια γιά ἕνα τμῆμα τῆς ἐπικρατείας, ἐπεκτείνει τήν δραστηριότητά της πέραν τοῦ τμήματος αὐτοῦ.

3. Τά Κράτη μέλη δέν μποροῦν νά ἐξαρτοῦν τήν χορήγηση τῆς ἀδείας ἀπό κατάθεση ποσοῦ ἤ παροχή ἐγγυήσεως.

"Αρθρο 7

1. 'Η ἄδεια ἰσχύει γιά τό σύνολο τῆς ἐπικρατείας, ἐκτός ἄν, κατά τό μέτρο πού ἡ ἐθνική νομοθεσία τό ἐπιτρέπει, ἡ αἰτούσα ἐπιχείρηση ζητήσει τήν ἄδεια νά ἀσκήσει τήν δραστηριότητά της ἐπί τμήματος μόνο τῆς ἐπικρατείας.

2. 'Η ἄδεια παρέχεται κατά κλάδο. Καλύπτει ὁλόκληρο τόν κλάδο, ἐκτός ἄν ἡ αἰτούσα ἐπιχείρηση ἐπιθυμεῖ νά καλύπτει μέρος μόνο τῶν κινδύνων πού περιλαμβάνει ὁ κλάδος αὐτός, ὅπως αὐτοί ἀναφέρονται στό σημεῖο Α τοῦ παραρτήματος.

Παρ' ὅλα αὐτά:

α) κάθε Κράτος μέλος ἔχει τή δυνατότητα νά παρέχει ἄδεια γιά ὁμάδες τῶν κλάδων πού ἀναφέρονται στό σημεῖο Β τοῦ παραρτήματος, δίδοντάς τους τήν ἀντίστοιχη ὀνομασία πού προβλέπεται σέ αὐτό·

β) ἡ ἄδεια πού παρέχεται γιά ἕνα κλάδο ἤ γιά ὁμάδα κλάδων ἰσχύει ἐπίσης γιά τήν κάλυψη τῶν παρεπομένων κινδύνων πού περιλαμβάνονται σέ ἄλλο κλάδο, ἄν πληροῦνται οἱ προϋποθέσεις πού προβλέπονται στό σημεῖο Γ τοῦ παραρτήματος·

γ) μέχρι μεταγενέστερου συντονισμοῦ, ὁ ὁποῖος θά ἐπέλθει ἐντός τεσσάρων ἐτῶν ἀπό τῆς κοινοποιήσεως τῆς παρούσης ὁδηγίας, ἡ 'Ομοσπονδιακή Δημοκρατία τῆς Γερμανίας δύναται νά διατηρήσει τήν ἀπαγόρευση παράλληλης ἤ ταυτόχρονης ἀσκήσεως ἐντός τῆς ἐπικρατείας της τῆς ἀσφαλίσεως ἀσθενείας, πιστώσεων καί ἐγγυήσεων ἤ τῆς ἀσφαλίσεως νομικῆς προστασίας, εἴτε μεταξύ τους, εἴτε μέ ἄλλους κλάδους ἀσφαλίσεως.

"Αρθρο 8

1. Κάθε Κράτος μέλος ἀπαιτεῖ ὅπως οἱ ἐπιχειρήσεις πού ἔχουν συσταθεῖ στήν ἐπικράτειά του καί ζητοῦν τήν ἄδεια:

α) υἱοθετοῦν μία τῶν κάτωθι μορφῶν:

— ὡς πρός τό Βασίλειο τοῦ Βελγίου:

société anonyme / naamloze vennootschap, société en commandite par actions / vennootschap bij wijze van geldschieting op aandelen, association d'assurance mutuelle / onderlinge verzekeringsmaatschappij, société coopérative / coöperative vennootschap·

— ὡς πρός τό Βασίλειο τῆς Δανίας:

Aktieselskaber (société actions), gensidige selskaber (société mutuelles)·

— ὡς πρός τήν 'Ομοσπονδιακή Δημοκρατία τῆς Γερμανίας:

Aktiengesellschaft, Versicherungsverein auf Gegenseitigkeit, Öffentlich-rechtliches Wettbewerbs - Versicherungsunternehmen·

— ὡς πρός τήν Γαλλική Δημοκρατία:

société anonyme, société à forme mutuelle, mutuelle, union de mutuelles·

— ὡς πρός τήν 'Ιρλανδία:

incorporated companies limited by shares or by guarantee or unlimited·

— ὡς πρός τήν 'Ιταλική Δημοκρατία:

società per azioni, società cooperativa, mutua di assicurazione·

— ὡς πρός τό Μέγα Δουκάτο τοῦ Λουξεμβούργου:

société anonyme, société en commandite par actions, association d'assurances mutuelles, société cooperative·

— ὡς πρός τό Βασίλειο τῶν Κάτω Χωρῶν:

naamloze vennootschap, onderlinge waarborgmaatschappij, coöperative vereniging·

— ὡς πρός τό 'Ηνωμένο Βασίλειο:

incorporated companies limited by shares or by guarantee or unlimited, societies registered under the Industrial and Providen Societies Acts, societies registered under the Friendly Societies Act, ('Ενωση 'Ασφαλιστῶν ὀνομαζομένη Lloyd's).

Τά Κράτη μέλη δύνανται νά δημιουργήσουν, κατά περίπτωση, ἐπιχειρήσεις δημοσίου δικαίου πάσης μορφῆς, ὑπό τήν προϋπόθεση ὅτι οἱ ὀργανισμοί αὐτοί θά διεξάγουν ἀσφαλιστικές ἐργασίες ὑπό ὅρους ἰσοδύναμους μέ ἐκείνους τῶν ἐπιχειρήσεων ἰδιωτικοῦ δικαίου·

β) περιορίζουν τόν σκοπό τους στήν ἀσφαλιστική δραστηριότητα καί στίς ἐργασίες πού προκύπτουν ἀπ' εὐθείας ἀπό αὐτήν, ἐξαιρουμένης κάθε ἄλλης ἐμπορικῆς δραστηριότητος·

γ) παρουσιάζουν πρόγραμμα δραστηριοτήτων σύμφωνο μέ τό ἄρθρο 9·

δ) κατέχουν τό ἐλάχιστο κεφάλαιο ἐγγυήσεως πού προβλέπεται στό ἄρθρο 17 παράγραφος 2.

2. 'Η ἐπιχείρηση ἡ ὁποία ζητεῖ τήν ἄδεια γιά τήν ἐπέκταση τῶν δραστηριοτήτων της καί σέ ἄλλους κλάδους ἤ, στήν περίπτωση πού ἀναφέρεται στό ἄρθρο 6 παράγραφος 2 περίπτωση δ), καί σέ ἄλλο τμῆμα τῆς ἐπικράτειας, ὀφείλει νά παρουσιάζει πρόγραμμα δραστηριοτήτων σύμφωνο μέ τό ἄρθρο 9, ὅσον ἀφορᾶ αὐτούς τούς ἄλλους κλάδους ἤ αὐτό τό ἄλλο τμῆμα τῆς ἐπικράτειας.

'Οφείλει νά ἀποδείξει ὅτι διαθέτει τό περιθώριο φερεγγυότητος πού προβλέπεται στό ἄρθρο 16 καί, ἄν γι' αὐτούς τούς ἄλλους κλάδους τό ἄρθρο 17 παράγραφος 2 ἀπαιτεῖ ἕνα ἐλάχιστο κεφάλαιο ἐγγυήσεως μεγαλύτερο τοῦ προηγουμένου, ὅτι διαθέτει τό ἐλάχιστο αὐτό ὅριο.

3. 'Ο παρών συντονισμός δέν ἀποτελεῖ ἐμπόδιο στήν ἐφαρμογή ἀπό τά Κράτη μέλη διατάξεων πού προβλέπουν τήν ἀνάγκη τεχνικῆς εἰδικεύσεως τῶν μελῶν διοικητικῶν ὀργάνων ἤ διευθυνόντων, καθώς καί τήν ἔγκριση τῶν καταστατικῶν, τῶν γενικῶν καί εἰδικῶν ὅρων τῶν ἀσφαλιστηρίων συμβολαίων, τῶν τιμολογίων καί κάθε ἄλλου ἐγγράφου πού εἶναι ἀναγκαῖο γιά τήν ὁμαλή ἄσκηση τοῦ ἐλέγχου.

4. Οἱ προαναφερθεῖσες διατάξεις δέν δύνανται νά προβλέπουν τήν ἐξέταση τῶν αἰτήσεων ἀδείας σέ συνάρτηση μέ τίς οἰκονομικές ἀνάγκες τῆς ἀγορᾶς.

'Αρθρο 9

Τό πρόγραμμα δραστηριότητος πού ἀναφέρεται στό ἄρθρο 8 παράγραφος 1 περίπτωση γ), πρέπει νά περιέχει τίς ἐνδείξεις ἤ τά δικαιολογητικά πού ἀφοροῦν:

α) τή φύση τῶν κινδύνων τούς ὁποίους ἡ ἐπιχείρηση προτίθεται νά καλύπτει· τούς γενικούς καί εἰδικούς ὅρους τῶν ἀσφαλιστηρίων συμβολαίων πού προτίθεται νά χρησιμοποιεῖ·

β) τά τιμολόγια πού ἡ ἐπιχείρηση προτίθεται νά ἐφαρμόζει γιά κάθε κατηγορία ἐργασιῶν·

γ) τίς κατευθυντήριες ἀρχές ὡς πρός τήν ἀντασφάλιση·

δ) τά στοιχεῖα πού ἀποτελοῦν τό ἐλάχιστο ὅριο κεφαλαίου ἐγγυήσεως·

ε) τίς προβλέψεις γιά ἔξοδα ἐγκαταστάσεως τῶν διοικητικῶν ὑπηρεσιῶν καί τοῦ δικτύου παραγωγῆς· τά οἰκονομικά μέσα πού προορίζονται γιά τήν ἀντιμετωπισή τους·

καί ἐκτός τούτων, γιά τίς τρεῖς πρῶτες ἐταιρικές χρήσεις:

στ) τίς προβλέψεις τίς σχετικές μέ τά ἔξοδα διαχειρίσεως, ἐκτός τῶν ἐξόδων ἐγκαταστάσεως, ἰδίως τά τρέχοντα γενικά ἔξοδα καί τίς προμήθειες·

ζ) τίς προβλέψεις τίς σχετικές μέ τά ἀσφάλιστρα ἤ τίς εἰσφορές καί τίς ἀσφαλιστικές ζημίες·

η) τήν πιθανή ταμειακή κατάσταση·

θ) τίς προβλέψεις γιά τά οἰκονομικά μέσα πού προορίζονται νά καλύψουν τίς ὑποχρεώσεις καί τό περιθώριο φερεγγυότητος.

Οἱ ἐνδείξεις, πού ἀναφέρονται στίς περιπτώσεις α καί θ, δέν ἀπαιτοῦνται ἄν πρόκειται γιά κινδύνους ταξινομημένους ὑπό τούς ἀριθμούς 4, 5, 6, 7 καί 12 τοῦ σημείου Α τοῦ παραρτήματος, οὔτε καί οἱ ἐνδείξεις πού ἀναφέρονται στήν περίπτωση θ) ἄν πρόκειται γιά κινδύνους ταξινομημένους ὑπό τούς ἀριθμούς 14 καί 15 τοῦ σημείου Α τοῦ παραρτήματος. Οἱ ἐνδείξεις πού ἀναφέρονται στίς περιπτώσεις α) καί θ) δυνατόν νά μήν ἀπαιτοῦνται ἄν πρόκειται γιά κινδύνους ταξινομημένους ὑπό τόν ἀριθμό 11 τοῦ αὐτοῦ σημείου.

Ἄρθρο 10

1. Κάθε Κράτος μέλος ἀπαιτεῖ ἀπό τήν ἐπιχείρηση πού ἔχει τήν ἕδρα της στήν ἐπικράτεια ἄλλου Κράτους μέλους καί ζητεῖ τήν ἄδεια ἱδρύσεως πρακτορείου ἤ ὑποκαταστήματος:

α) νά ὑποβάλλει τό καταστατικό της καί τόν κατάλογο τῶν μελῶν διοικητικῶν ὀργάνων ἤ διευθυνόντων της·

θ) νά προσκομίζει ἕνα πιστοποιητικό πού ἐκδίδεται ἀπό τίς ἁρμόδιες ἀρχές τοῦ Κράτους τῆς ἕδρας, μέ τό ὁποῖο πιστοποιοῦνται οἱ κλάδοι τούς ὁποίους ἡ ἐνδιαφερόμενη ἐπιχείρηση ἔχει τήν ἄδεια νά ἀσκεῖ καί τό ὅτι διαθέτει τό ἐλάχιστο ὅριο κεφαλαίου ἐγγυήσεως ἤ, ἄν αὐτό εἶναι ἀνώτερο, τό ὅτι διαθέτει τό ἐλάχιστο τοῦ περιθωρίου φερεγγυότητος πού ὑπολογίζεται σύμφωνα μέ τό ἄρθρο 16 παράγραφος 3 καί ἀπό τό ὁποῖο ἐμφαίνονται οἱ κίνδυνοι πού καλύπτει πραγματικά καθώς καί τά οἰκονομικά μέσα πού ἀναφέρονται στό ἄρθρο 11 παράγραφος 1 περίπτωση ε)·

γ) νά ὑποβάλει πρόγραμμα δραστηριοτήτων σύμφωνα μέ τό ἄρθρο 11·

δ) νά ὁρίζει ἀντιπρόσωπο ὁ ὁποῖος ἔχει τήν κατοικία του καί τήν διαμονή του ἐντός τοῦ Κράτους ὑποδοχῆς καί ὁ ὁποῖος ἔχει ἐπαρκή ἐξουσία γιά νά δεσμεύει τήν ἐπιχείρηση ἔναντι τρίτων καί νά τήν ἀντιπροσωπεύει ἔναντι τῶν ἀρχῶν καί τῶν δικαστηρίων τοῦ Κράτους ὑποδοχῆς· ἄν ὁ ἀντιπρόσωπος εἶναι νομικό πρόσωπο, πρέπει νά ἔχει τήν ἕδρα του στό Κράτος ὑποδοχῆς καί νά ὁρίζει μέ τήν σειρά του, γιά τήν ἀντιπροσώπευσή του, ἕνα φυσικό πρόσωπο πού νά πληροῖ τούς ὅρους πού προαναφέρθησαν. Ὁ ὁρισθείς ἀντιπρόσωπος δέν δύναται νά ἀπορριφθεῖ ἀπό τό Κράτος μέλος παρά μόνο γιά λόγους ἐντιμότητος ἤ τεχνικῶν προσόντων, ὑπό τούς ὅρους πού ἰσχύουν γιά τούς διευθύνοντες ἐπιχειρήσεων πού ἔχουν τήν ἕδρα τους στήν ἐπικράτεια τοῦ ἐνδιαφερόμενου Κράτους.

Ὅσον ἀφορᾶ τό Lloyd's, σέ περίπτωση ἐνδεχομένων διαφορῶν στό Κράτος ὑποδοχῆς, οἱ ὁποῖες προκύπτουν ἀπό ἀναληφθεῖσες ὑποχρεώσεις, δέν πρέπει νά προκύπτουν γιά τούς ἀσφαλισμένους δυσχέρειες μεγαλύτερες ἀπό ἐκεῖνες πού θά προέκυπταν ἄν στίς διαφορές ἐνεπλέκοντο ἐπιχειρήσεις κλασσικοῦ τύπου. Γιά τόν σκοπό αὐτόν, πρέπει οἱ ἁρμοδιότητες τοῦ ἀντιπροσώπου νά περιλαμβάνουν εἰδικότερα τήν ἱκανότητα νά ἐνάγεται ἐνώπιον τῶν δικαστηρίων ὑπό τήν ἰδιότητά του αὐτή, μέ τήν ἐξουσία νά δεσμεύει τούς ἐνδιαφερόμενους ἀσφαλιστές τοῦ Lloyd's.

2. Γιά τήν ἐπέκταση τῶν δραστηριοτήτων τοῦ πρακτορείου ἤ ὑποκαταστήματος, εἴτε σέ ἄλλους κλάδους, εἴτε σέ ἄλλα τμήματα τῆς ἐπικρατείας στήν περίπτωση πού προβλέπεται στό ἄρθρο 6 παράγραφος 2 περίπτωση δ), κάθε Κράτος μέλος ἀπαιτεῖ ἀπό τόν αἰτοῦντα τήν ἄδεια νά ὑποβάλλει πρόγραμμα δραστηριοτήτων σύμφωνα μέ τό ἄρθρο 11 καί νά πληροῖ τούς ὅρους πού καθορίζονται στήν παράγραφο 1 περίπτωση θ).

3. Ὁ παρών συντονισμός δέν ἐμποδίζει τά Κράτη μέλη νά ἐφαρμόζουν τίς διατάξεις, πού προβλέπουν γιά ὅλες τίς ἀσφαλιστικές ἐπιχειρήσεις, τήν ἔγκριση τῶν γενικῶν καί εἰδικῶν ὅρων τῶν ἀσφαλιστηρίων συμβολαίων, τῶν τιμολογίων καί παντός ἄλλου ἐγγράφου ἀναγκαίου γιά τήν κανονική ἄσκηση τοῦ ἐλέγχου.

4. Οἱ ὡς ἄνω διατάξεις δέν δύνανται νά προβλέπουν τήν ἐξέταση τῆς αἰτήσεως ἀδείας σέ συνάρτηση μέ τίς οἰκονομικές ἀνάγκες τῆς ἀγορᾶς.

Ἄρθρο 11

1. Τό πρόγραμμα δραστηριοτήτων τοῦ πρακτορείου ἤ ὑποκαταστήματος πού ἀναφέρεται στό ἄρθρο 10 παράγραφος 1 περίπτωση γ) πρέπει νά περιλαμβάνει τίς ἐνδείξεις ἤ τά δικαιολογητικά πού ἀφοροῦν:

α) τή φύση τῶν κινδύνων τούς ὁποίους ἡ ἐπιχείρηση προτίθεται νά καλύπτει στό Κράτος ὑποδοχῆς· τούς γενικούς καί εἰδικούς ὅρους τῶν ἀσφαλιστηρίων συμβολαίων τά ὁποῖα προτίθεται νά χρησιμοποιεῖ·

θ) τά τιμολόγια πού ἡ ἐπιχείρηση προτίθεται νά ἐφαρμόζει γιά κάθε κατηγορία ἐργασιῶν·

γ) τίς κατευθυντήριες ἀρχές ὡς πρός τήν ἀντασφάλιση·

δ) τήν κατάσταση τοῦ περιθωρίου φερεγγυότητος τῆς ἐπιχειρήσεως, πού ἀναφέρεται στά ἄρθρα 16 καί 17·

ε) τίς προβλέψεις γιά ἔξοδα ἐγκαταστάσεως τῶν διοικητικῶν ὑπηρεσιῶν καί τοῦ δικτύου παραγωγῆς· τά οἰκονομικά μέσα πού προορίζονται γιά τήν ἀντιμετώπισή τους·

καί, ἐκτός τούτων, γιά τίς τρεῖς πρῶτες ἐταιρικές χρήσεις:

στ) τίς προβλέψεις τίς σχετικές μέ τά ἔξοδα διαχειρίσεως·

ζ) τίς προβλέψεις τίς σχετικές μέ τά ἀσφάλιστρα ἤ τίς εἰσφορές καί τίς ζημίες, λόγω τῶν νέων δραστηριοτήτων·

η) τήν πιθανή ταμειακή κατάσταση τοῦ πρακτορείου ἤ ὑποκαταστήματος.

Οἱ ἐνδείξεις πού ἀναφέρονται στίς περιπτώσεις α καί β δέν ἀπαιτοῦνται ἄν πρόκειται γιά κινδύνους ταξινομημένους ὑπό τούς ἀριθμούς 4, 5, 6, 7 καί 12 τοῦ σημείου Α τοῦ παραρτήματος, οὔτε καί οἱ ἐνδείξεις πού ἀναφέρονται στήν περίπτωση β) ἄν πρόκειται γιά κινδύνους ταξινομημένους ὑπό τούς ἀριθμούς 14 καί 15 τοῦ σημείου Α τοῦ παραρτήματος. Οἱ ἐνδείξεις πού ἀναφέρονται στίς περιπτώσεις α) καί β) δυνατόν νά μήν ἀπαιτοῦνται ἄν πρόκειται γιά κινδύνους ταξινομημένους ὑπό τόν ἀριθμό 11 τοῦ αὐτοῦ σημείου.

2. Τό πρόγραμμα συνοδεύεται ἀπό τόν ἰσολογισμό καί τόν λογαριασμό κερδῶν καί ζημιῶν τῆς ἐπιχειρήσεως γιά κάθε μία ἀπό τίς τρεῖς τελευταῖες ἐταιρικές χρήσεις. Ἄν ἡ ἐπιχείρηση ἀριθμεῖ λιγότερες ἀπό τρεῖς ἐταιρικές χρήσεις, δέν ὑποχρεοῦται νά τά ὑποβάλλει παρά μόνο γιά τίς κλεισθεῖσες ἐταιρικές χρήσεις.

Ὅσον ἀφορᾶ τό Lloyd's, ἀντί τῆς ὑποβολῆς τοῦ ἰσολογισμοῦ καί τοῦ λογαριασμοῦ κερδῶν καί ζημιῶν εἶναι ὑποχρεωτική ἡ ὑποβολή τῶν ἐτήσιων συνολικῶν λογαριασμῶν πού ἀφοροῦν τίς ἀσφαλιστικές ἐργασίες, συνοδευομένων ἀπό βεβαίωση ὅτι τά πιστοποιητικά τῶν ἐλεγκτῶν παρεσχέθησαν γιά κάθε ἀσφαλιστή, ἀποδεικνύοντας ὅτι οἱ δημιουργηθεῖσες ὑποχρεώσεις ἀπό τίς ἐργασίες αὐτές καλύπτονται ἐξ ὁλοκλήρου ἀπό τό ἐνεργητικό. Τά ἔγγραφα αὐτά πρέπει νά ἐπιτρέπουν στίς ἐλεγκτικές ἀρχές νά ἔχουν μία συγκριτική ἄποψη γιά τήν κατάσταση φερεγγυότητος τῆς ἑνώσεως.

3. Τό πρόγραμμα αὐτό συνοδευόμενο ἀπό τίς παρατηρήσεις τῶν ἀρχῶν τῶν ἁρμοδίων γιά τήν χορήγηση τῆς ἀδείας, διαβιβάζεται στίς ἁρμόδιες ἀρχές τοῦ Κράτους τῆς ἕδρας. Αὐτές ἀνακοινώνουν τή γνώμη τους στίς πρῶτες ἐντός τριῶν μηνῶν ἀπό τῆς ἡμέρας λήψεως τῶν ἐγγράφων· μετά τήν πάροδο τῆς προθεσμίας αὐτῆς, ἡ αἰτηθεῖσα γνώμη τῶν ἀρχῶν, θεωρεῖται θετική.

Ἄρθρο 12

Κάθε ἀρνητική ἀπόφαση πρέπει νά αἰτιολογεῖται ἐπακριβῶς καί νά κοινοποιεῖται στήν ἐνδιαφερόμενη ἐπιχείρηση.

Κάθε Κράτος μέλος προβλέπει ἄσκηση ἐνδίκων μέσων κατά πάσης ἀρνητικῆς ἀποφάσεως.

Τά αὐτά ἔνδικα μέσα προβλέπονται καί γιά τήν περίπτωση πού οἱ ἁρμόδιες ἀρχές δέν ἀποφανθοῦν ἐπί τῆς αἰτήσεως ἀδείας ἐντός ἕξη μηνῶν ἀπό τῆς ἡμερομηνίας λήψεως.

Τμῆμα Β: Ὅροι ἀσκήσεως δραστηριότητος

Ἄρθρο 13

Τά Κράτη μέλη ἐξακριβώνουν σέ στενή συνεργασία τήν οἰκονομική κατάσταση τῶν ἐπιχειρήσεων στίς ὁποῖες ἐχορηγήθη ἡ ἄδεια.

Ἄρθρο 14

Ἡ ἐλεγκτική ἀρχή τοῦ Κράτους μέλους στήν ἐπικράτεια τοῦ ὁποίου εὑρίσκεται ἡ ἕδρα τῆς ἐπιχειρήσεως, ὀφείλει νά ἐξακριβώσει τήν κατάσταση φερεγγυότητος τῆς ἐπιχειρήσεως αὐτῆς γιά τό σύνολο τῶν δραστηριοτήτων της. Οἱ ἐλεγκτικές ἀρχές τῶν ἄλλων Κρατῶν μελῶν ὑποχρεοῦνται νά παρέχουν σ' αὐτήν κάθε ἀναγκαία πληροφορία, οὕτως ὥστε νά δυνηθεῖ νά ἐξασφαλίσει τόν ἔλεγχο αὐτόν.

Ἄρθρο 15

1. Κάθε Κράτος μέλος στήν ἐπικράτεια τοῦ ὁποίου μία ἐπιχείρηση ἀσκεῖ τήν δραστηριότητά της, ἐπιβάλλει σ' αὐτήν τήν σύσταση ἐπαρκῶν τεχνικῶν ἀποθεματικῶν.

Τό ὕψος τῶν ἀποθεματικῶν αὐτῶν καθορίζεται σύμφωνα μέ τούς κανόνες πού θεσπίζονται ἀπό τό Κράτος ἤ, ἐλλείψει τέτοιων κανόνων, σύμφωνα μέ τήν πρακτική πού ἰσχύει στό Κράτος αὐτό.

2. Τά τεχνικά ἀποθεματικά πρέπει νά καλύπτονται ἀπό ἀντίστοιχα στοιχεῖα ἰσοδύναμα τοῦ ἐνεργητικοῦ καί εὑρισκόμενα σέ κάθε Κράτος ὅπου δρᾶ ἡ ἐπιχείρηση. Τά Κράτη μέλη δύνανται νά παρέχουν ἐλαστικότερες ρυθμίσεις ὅσον ἀφορᾶ τήν νομισματική ἀντιστοιχία καί τόν τόπο τῶν στοιχείων ἐνεργητικοῦ.

Λαμβανομένης ὑπ' ὄψη τῆς ἰδιαζούσης καταστάσεώς του, τό Λουξεμβοῦργο δύναται, μέχρι νά γίνει ὁ συντονισμός τῶν νομοθεσιῶν περί ἐκκαθαρίσεως τῶν ἐπιχειρήσεων, νά διατηρήσει τό σύστημά του τῶν ἐγγυήσεων, τό σχετικό μέ τά τεχνικά ἀποθεματικά, πού ὑφίστανται κατά τήν στιγμή τῆς ἐνάρξεως τῆς ἰσχύος τῆς ὁδηγίας.

Ἡ φύση τῶν στοιχείων ἐνεργητικοῦ καί κατά περίπτωση τά ὅρια ἐντός τῶν ὁποίων αὐτά γίνονται δεκτά γιά τήν κάλυψη τῶν τεχνικῶν ἀποθεματικῶν, καθώς καί οἱ κανόνες ἀποτιμήσεώς τους ὁρίζονται διά κανόνων τοῦ Κράτους ὅπου δρᾶ ἡ ἐπιχείρηση.

3. Ἄν ἕνα Κράτος μέλος δέχεται νά καλύπτονται τά τεχνικά ἀποθεματικά ἀπό ἀπαιτήσεις κατά τῶν ἀντασφαλιστῶν, τότε ὁρίζει καί τό ἀποδεκτό ποσοστό. Δέν δύναται στήν περίπτωση αὐτή, κατ' ἐξαίρεση τῶν προβλεπομένων στήν παράγραφο 2, νά ἀπαιτήσει νά εὑρίσκονται οἱ ἀπαιτήσεις αὐτές σέ ὁρισμένο τόπο.

4. Ἡ ἐλεγκτική ἀρχή τοῦ Κράτους μέλους, στήν ἐπικράτεια τοῦ ὁποίου εὑρίσκεται ἡ ἕδρα μιᾶς ἐπιχειρήσεως, φροντίζει ὥστε ὁ ἰσολογισμός τῆς ἐπιχειρήσεως νά ἐμφανίζει γιά τά τεχνικά ἀποθεματικά, στοιχεῖα ἐνεργητικοῦ ἰσότιμα μέ τίς ἀναληφθεῖσες ὑποχρεώσεις σέ ὅλα τά Κράτη ὅπου αὐτή ἀσκεῖ τήν δραστηριότητά της.

Ἄρθρο 16

1. Κάθε Κράτος μέλος ἐπιβάλλει σέ κάθε ἐπιχείρηση πού ἔχει τήν ἕδρα της στήν ἐπικράτειά του, τήν σύσταση ἑνός ἐπαρκοῦς περιθωρίου φερεγγυότητος ἀναλόγου μέ τό σύνολο τῶν δραστηριοτήτων της.

Τό περιθώριο φερεγγυότητος ἀντιστοιχεῖ στήν περιουσία τῆς ἐπιχειρήσεως, ἐλεύθερη ἀπό κάθε προβλεπτό βάρος, ἀφαιρουμένων τῶν ἄυλων περιουσιακῶν στοιχείων. Τό περιθώριο φερεγγυότητος περιλαμβάνει ἰδίως:

— τό καταβεβλημένο ἑταιρικό κεφάλαιο ἤ, ἄν πρόκειται περί ἑνώσεων ἀλληλασφαλίσεως, τό πραγματικό ἀρχικό κεφάλαιο·

— τό ἥμισυ τοῦ μή καταβληθέντος τμήματος τοῦ ἑταιρικοῦ ἤ τοῦ ἀρχικοῦ κεφαλαίου, ἐφ' ὅσον τό καταβληθέν τμῆμα ἰσοδυναμεῖ πρός τά 25% τοῦ ἑταιρικοῦ ἤ τοῦ ἀρχικοῦ κεφαλαίου·

— τά νόμιμα καί ἐλεύθερα ἀποθεματικά·

— τήν μεταφορά τῶν κερδῶν·

— τίς συμπληρωματικές εἰσφορές πού οἱ ἑνώσεις ἀλληλασφαλίσεως καί οἱ ἑταιρεῖες ἀλληλασφαλιστικῆς μορφῆς, μέ μεταβλητές εἰσφορές δύνανται νά ἀπαιτήσουν ἀπό τούς ἑταίρους τους γιά τή συγκεκριμένη ἑταιρική χρήση, μέχρι τοῦ ἡμίσεος τῆς διαφορᾶς μεταξύ τῶν μεγίστων εἰσφορῶν καί τῶν πράγματι ἀπαιτουμένων εἰσφορῶν· οἱ εἰσφορές αὐτές δέν δύνανται νά ἀντιπροσωπεύουν περισσότερο τοῦ 50% τοῦ περιθωρίου φερεγγυότητος·

— κατόπιν αἰτιολογημένης αἰτήσεως τῆς ἐπιχειρήσεως καί σέ περίπτωση συναινέσεως τῶν ἐλεγκτικῶν ἀρχῶν τῶν ἐνδιαφερομένων Κρατῶν μελῶν στά ὁποῖα ἡ ἐπιχείρηση ἀσκεῖ τήν δραστηριότητά της, τίς ὑπεραξίες πού προκύπτουν ἀπό τήν ὑποεκτίμηση στοιχείων τοῦ ἐνεργητικοῦ καί τήν ὑπερεκτίμηση στοιχείων τοῦ παθητικοῦ, ἐφ' ὅσον τέτοιες ὑπεραξίες δέν ἔχουν ἐξαιρετικό χαρακτήρα.

Ἡ ὑπερεκτίμηση τῶν τεχνικῶν ἀποθεματικῶν ὑπολογίζεται βάσει τοῦ ὕψους των πού ἔχει ὑπολογισθεῖ ἀπό τήν ἐπιχείρηση σύμφωνα μέ τήν ἐθνική νομοθεσία· μέχρις ὅτου πραγματοποιηθεῖ ὁ μεταγενέστερος συντονισμός τῶν τεχνικῶν ἀποθεματικῶν, δύναται νά ὑπολογισθεῖ στό περιθώριο φερεγγυότητος μέχρι ποσοστοῦ 20%, ἕνα ποσό ἴσο πρός τό 75% τῆς διαφορᾶς μεταξύ τοῦ ποσοῦ τοῦ ἀποθεματικοῦ γιά τρέχοντες κινδύνους, ὑπολογισθέντος κατ' ἀποκοπή ἀπό τήν ἐπιχείρηση, μέ τήν ἐφαρμογή ἑνός ἐλαχίστου ποσοστοῦ ἐπί τῶν ἀσφαλίστρων καί τοῦ ποσοῦ πού θά εἶχε προκύψει ἄν τό ἀποθεματικό ὑπελογίζετο συμβόλαιο πρός συμβόλαιο, ἐφ' ὅσον ἡ ἐθνική νομοθεσία παρέχει εὐχέρεια ἐπιλογῆς μεταξύ τῶν δύο μεθόδων.

2. Τό περιθώριο φερεγγυότητος καθορίζεται σέ σχέση εἴτε μέ τό ἐτήσιο ποσό τῶν ἀσφαλίστρων ἤ τῶν εἰσφορῶν, εἴτε μέ τήν μέση ἐπιβάρυνση τῶν ἀσφαλιστικῶν ζημιῶν τῶν τριῶν τελευταίων ἑταιρικῶν χρήσεων· ὅταν οἱ ἐπιχειρήσεις δέν ἀσκοῦν κυρίως παρά ἕνα ἤ περισσότερους τῶν κλάδων θυέλλης, χαλάζης ἤ παγετοῦ, λαμβάνονται ὑπ' ὄψη οἱ ἑπτά τελευταῖες ἑταιρικές χρήσεις ὡς περίοδος ἀναφορᾶς τοῦ μέσου ὅρου ἀσφαλιστικῶν ζημιῶν.

3. Ὑπό τήν ἐπιφύλαξη τοῦ ἄρθρου 17, τό ὕψος τοῦ περιθωρίου φερεγγυότητος πρέπει νά εἶναι ἴσο πρός τό μεγαλύτερο ἀπό τά ἑξῆς δύο ἀποτελέσματα:

Πρῶτο ἀποτέλεσμα (σέ σχέση μέ τά ἀσφάλιστρα):

— ἀθροίζονται τά ἀσφάλιστρα ἤ οἱ εἰσφορές πού κατεβλήθησαν γιά πρωτασφαλίσεις κατά τήν τελευταία ἑταιρική χρήση, γιά ὅλες τίς ἑταιρικές χρήσεις συμπεριλαμβανομένων τῶν παρεπόμενων δικαιωμάτων,

— προστίθεται σέ αὐτά τό ποσό τῶν ἀντασφαλίστρων πού ἔγιναν δεκτά κατά τή τελευταία ἑταιρική χρήση,

— ἀφαιρεῖται ἀπό αὐτό τό συνολικό ποσό τῶν ἀσφαλίστρων ἤ εἰσφορῶν πού ἀκυρώθηκαν κατά τή τελευταία ἑταιρική χρήση, ὅπως ἐπίσης καί τό συνολικό ποσό τῶν φόρων καί τελῶν πού ἀναλογοῦν στά ἀσφάλιστρα ἤ τίς εἰσφορές πού περιέχονται στό ἄθροισμα.

Μετά τήν κατανομή τοῦ κατ' αὐτόν τόν τρόπο εὑρισκόμενου ποσοῦ σέ δύο τμήματα, ἐκ τῶν ὁποίων τό πρῶτο ἐκτείνεται μέχρι 10 ἑκατομμύρια λογιστικές μονάδες καί τό δεύτερο περιλαμβάνει τό πλεόνασμα, τά δέ τμήματα τοῦ 18% καί τοῦ 16% ὑπολογίζονται ἀντιστοίχως ἐπί τῶν τμημάτων αὐτῶν καί προστίθενται.

Τό πρῶτο ἀποτέλεσμα εὑρίσκεται διά πολλαπλασιασμοῦ τοῦ κατ' αὐτόν τόν τρόπο ὑπολογιζόμενου ποσοῦ ἐπί τό πηλίκον πού προκύπτει ἀπό τήν κατά τήν τελευταία ἑταιρική χρήση ὑφιστάμενη σχέση μεταξύ τοῦ ποσοῦ τῶν σέ βάρος τῆς ἐπιχειρήσεως παραμενουσῶν ἀσφαλιστικῶν ζημιῶν μετά τήν ἀντασφαλιστική ἐκχώρηση καί τοῦ ποσοῦ τῶν ἀκαθαρίστων ἀσφαλιστικῶν ζημιῶν· ἡ σχέση αὐτή σέ καμμία περίπτωση δύναται νά εἶναι κατώτερη τῶν 50%.

Δεύτερο ἀποτέλεσμα (σέ σχέση μέ τίς ἀσφαλιστικές ζημίες):

— ἀθροίζονται, χωρίς ἀφαίρεση τῶν σέ βάρος τῶν ἐκδοχέων ἤ ἀντεκδοχέων ἀσφαλιστικῶν ζημιῶν, τά ποσά τῶν ἀσφαλιστικῶν ζημιῶν πού ἔχουν καταβληθεῖ γιά τίς πρωτασφαλίσεις κατά τήν διάρκεια τῶν περιόδων πού ἀναφέρονται στήν παράγραφο 2,

— σέ αὐτά προστίθενται τά ποσά τῶν ἀσφαλιστικῶν ζημιῶν πού ἔχουν καταβληθεῖ λόγω ἀποδοχῆς ἀντασφαλίσεων ἤ ἀντεκχωρήσεων κατά τήν διάρκεια τῶν ἰδίων αὐτῶν περιόδων,

— ἐπίσης προστίθεται τό ποσό τῶν προβλέψεων γιά πληρωμές ἀσφαλιστικῶν ζημιῶν πού πραγματοποιήθησαν στό τέλος τῆς τελευταίας ἐταιρικῆς χρήσεως, τόσο γιά τίς πρωτασφαλίσεις, ὅσο καί γιά τίς ἀποδοχές ἀντασφαλίσεων,

— ἀπό αὐτό, ἀφαιρεῖται τό ποσό τῶν ἀπαιτήσεων πού εἰσεπράχθησαν κατόπιν προσφυγῆς κατά τήν διάρκεια τῶν περιόδων πού ἀναφέρονται στήν παράγραφο 2,

— ἀπό αὐτό, ἀφαιρεῖται τό ποσό τῶν προβλέψεων ἤ κρατήσεων γιά πληρωμές ἀσφαλιστικῶν ζημιῶν, πού πραγματοποιήθησαν κατά τήν ἔναρξη τῆς δεύτερης ἐταιρικῆς χρήσεως τῆς προηγουμένης τῆς τελευταίας κλεισθείσης ἐταιρικῆς χρήσεως, τόσο γιά τίς πρωτασφαλίσεις ὅσο καί γιά ἀναληφθεῖσες ἀντασφαλίσεις.

Μετά τήν κατανομή τοῦ ἑνός τρίτου, ἤ τοῦ ἑνός ἑβδόμου, ἀνάλογα μέ τήν κατά τήν παράγραφο 2 περίοδο ἀναφορᾶς, τοῦ κατ' αὐτόν τόν τρόπο εὑρεθέντος ποσοῦ σέ δύο τμήματα, ἀπό τά ὁποῖα τό πρῶτο ἐκτείνεται μέχρι 7 ἑκατομμύρια λογιστικές μονάδες καί τό δεύτερο περιλαμβάνει τό πλεόνασμα, τά τμήματα τῶν 26% ὑπολογίζονται ἀντιστοίχως ἐπί τῶν τμημάτων αὐτῶν καί προστίθενται.

Τό δεύτερο ἀποτέλεσμα εὑρίσκεται διά πολλαπλασιασμοῦ τοῦ κατ' αὐτόν τόν τρόπο ὑπολογιζομένου ποσοῦ ἐπί τό πηλίκον πού προκύπτει ἀπό τήν κατά τήν τελευταία ἐταιρική χρήση ὑφισταμένη σχέση μεταξύ τοῦ ποσοῦ τῶν σέ βάρος τῆς ἐπιχειρήσεως παραμενουσῶν ἀσφαλιστικῶν ζημιῶν· ἡ σχέση αὐτή, σέ καμμία περίπτωση δύναται νά εἶναι κατώτερη τοῦ 50%.

4. Τά τμήματα πού ἐφαρμόζονται ἐπί τῶν μερῶν πού ἀναφέρονται στήν παράγραφο 3, μειώνονται στό ἕνα τρίτο προκειμένου γιά τήν ἀσφάλιση ἀσθενειῶν, πού ὑπόκειται σέ τεχνική διαχείριση παραπλήσια πρός ἐκείνη τοῦ κλάδου ζωῆς, ἄν:

— τά εἰσπραχθέντα ἀσφάλιστρα ὑπολογίζονται βάσει πινάκων θνησιμότητος σύμφωνα μέ τίς μαθηματικές μεθόδους πού ἐφαρμόζονται στόν τομέα τῆς ἀσφαλίσεως,

— συνιστᾶται ἀποθεματικό γήρατος,

— εἰσπράττεται συμπληρωματικό ἀσφάλιστρο γιά τήν σύσταση ἑνός περιθωρίου ἀσφαλείας κατάλληλου ὕψους,

— ὁ ἀσφαλιστής δύναται νά καταγγείλει τήν σύμβαση μόνο πρό τῆς λήξεως τοῦ τρίτου ἔτους τῆς ἀσφαλίσεως τό ἀργότερο,

— τό ἀσφαλιστήριο προβλέπει τήν δυνατότητα αὐξήσεως τῶν ἀσφαλίστρων ἤ μειώσεως τῶν παροχῶν ἀκόμη καί γιά τίς τρέχουσες συμβάσεις.

5. Στήν περίπτωση Lloyd's, ὅπου ὁ ὑπολογισμός τοῦ πρώτου ἀποτελέσματος σέ σχέση μέ τά ἀσφάλιστρα, πού ἀναφέρεται στήν παράγραφο 3, γίνεται βάσει τῶν καθαρῶν ἀσφαλίστρων, αὐτά πολλαπλασιάζονται ἐπί ἕνα ποσοστό κατ' ἀποκοπή, τοῦ ὁποίου τό ὕψος καθορίζεται ἐτησίως ἀπό τήν ἐλεγκτική ἐπιτροπή τῆς ἕδρας. Αὐτό τό κατ' ἀποκοπή ποσοστό πρέπει νά ὑπολογίζεται βάσει τῶν πλέον πρόσφατων στατιστικῶν στοιχείων πού ἀφοροῦν ἰδίως τίς καταβληθεῖσες προμήθειες.

Τά στοιχεῖα αὐτά, ὅπως καί ὁ ὑπολογισμός πού ἔχει πραγματοποιηθεῖ κοινοποιοῦνται στίς ἐλεγκτικές ἀρχές τῶν Κρατῶν ὅπου εἶναι ἐγκατεστημένο τό Lloyd's.

'Αρθρο 17

1. Τό ἕνα τρίτο τοῦ περιθωρίου φερεγγυότητος συνιστᾶ τό κεφάλαιο ἐγγυήσεως.

2. α) Τό κεφάλαιο ἐγγυήσεως δέν δύναται νά εἶναι κατώτερο τῶν:

— 400 000 λογιστικῶν μονάδων, ἄν πρόκειται γιά κινδύνους ἤ μέρος τῶν κινδύνων πού περιλαμβάνονται σέ ἕναν ἀπό τούς κλάδους πού εἶναι ταξινομημένοι στό σημεῖο Α τοῦ παραρτήματος ὑπό τούς ἀριθμούς 10, 11, 12, 13, 14 καί 15,

— 300 000 λογιστικῶν μονάδων ἄν πρόκειται γιά κινδύνους ἤ μέρος τῶν κινδύνων πού περιλαμβάνονται σέ ἕναν ἀπό τούς κλάδους πού εἶναι ταξινομημένοι στό σημεῖο Α τοῦ παραρτήματος ὑπό τούς ἀριθμούς 1, 2, 3, 4, 5, 6, 7, 8 καί 16,

— 200 000 λογιστικῶν μονάδων ἄν πρόκειται γιά κινδύνους ἤ μέρος τῶν κινδύνων πού περιλαμβάνονται σέ ἕναν ἀπό τούς κλάδους, πού εἶναι ταξινομημένοι στό σημεῖο Α τοῦ παραρτήματος ὑπό τούς ἀριθμούς 9 καί 17·

β) 'Αν ἡ δραστηριότης τῆς ἐπιχειρήσεως ἐκτείνεται σέ περισσότερους κλάδους ἤ σέ περισσότερους κινδύνους, λαμβάνεται ὑπ' ὄψη μόνον ὁ κλάδος ἤ ὁ κίνδυνος γιά τόν ὁποῖο ἀπαιτεῖται τό ὑψηλότερο ποσό·

γ) Κάθε Κράτος μέλος δύναται νά προβλέπει τήν μείωση κατά ἕνα τέταρτο τοῦ ἐλαχίστου κεφαλαίου ἐγγυήσεως γιά τίς ἑνώσεις ἀλληλασφαλίσεως καί τίς ἑταιρίες ἀλληλασφαλιστικῆς μορφῆς.

'Αρθρο 18

1. Τά Κράτη μέλη δέν θεσπίζουν κανένα κανόνα σχετικά μέ τήν ἐπιλογή τῶν στοιχείων ἐνεργητικοῦ πού ὑπερβαίνουν τά ἀντιπροσωπεύοντα τά τεχνικά ἀποθεματικά πού ἀναφέρονται στό ἄρθρο 15.

2. 'Υπό τήν ἐπιφύλαξη τοῦ ἄρθρου 15 παράγραφος 2, τοῦ ἄρθρου 20 παράγραφοι 1 καί 3 καί τοῦ ἄρθρου 22 παράγραφος 1 τελευταῖο ἐδάφιο, τά Κράτη μέλη δέν περιορίζουν τήν ἐλευθέρα διάθεση τῶν κινητῶν ἤ ἀκινήτων στοιχείων ἐνεργητικοῦ πού ἀποτελοῦν μέρος τῆς περιουσίας τῶν ἐπιχειρήσεων πού ἔχουν λάθει τήν νόμιμη ἄδεια.

'Η 'Ομοσπονδιακή Δημοκρατία τῆς Γερμανίας δύναται, μέχρι τοῦ μεταγενέστερου συντονισμοῦ τῶν ὅρων ἀναλήψεως καί ἀσκήσεως δραστηριότητος τῆς ἀσφαλίσεως ζωῆς, νά διατηρήσει ὅσον ἀφορᾶ τίς ἀσφαλίσεις ἀσθενειῶν κατά τήν ἔννοια τοῦ ἄρθρου 16 παράγραφος 4, τούς περιορισμούς πού ἔχει θέσει στήν ἐλευθέρα διάθεση τῶν στοιχείων ἐνεργητικοῦ, κατά τό μέτρο πού ἡ ἐλευθέρα διάθεση τῶν στοιχείων ἐνεργητικοῦ πού καλύπτουν τά μαθηματικά ἀποθεματικά ἐξαρτᾶται ἀπό τήν συναίνεση «Treuhänder».

Τό Βασίλειο τῆς Δανίας δύναται, μέχρι τοῦ μεταγενέστερου συντονισμοῦ, νά διατηρήσει τίς νομοθετικές διατάξεις πού ἐπιβάλλουν περιορισμούς στήν ἐλευθέρα διάθεση τῶν στοιχείων ἐνεργητικοῦ πού συνεστήθησαν ἀπό τίς ἀσφαλιστικές ἐπιχειρήσεις γιά τήν κάλυψη τῶν συντάξεων πού ὀφείλονται λόγω ὑποχρεωτικῆς ἀσφαλίσεως τῶν ἀτυχημάτων ἐργασίας.

3. Οἱ διατάξεις αὐτές δέν ἀποτελοῦν ἐμπόδιο στά μέτρα τά ὁποῖα τά Κράτη μέλη, σεβόμενα τή ρύθμιση τῶν Κρατῶν ὅπου δρᾶ ἡ ἐπιχείρηση πού ἀναφέρονται στό ἄρθρο 15 παράγραφος 2 καί διαφυλάσσοντας τά συμφέροντα τῶν ἀσφαλίσεων, ἔχουν τήν ἐξουσία νά λαμβάνουν ὡς ἰδιοκτῆτες ἤ ἑταῖροι τῶν ἐν λόγω ἐπιχειρήσεων.

"Αρθρο 19

1. Κάθε Κράτος μέλος ἐπιβάλλει στίς ἐπιχειρήσεις πού ἔχουν τήν ἕδρα τους στήν ἐπικράτειά του, τήν ἐτήσια ὑποβολή ἀπολογισμοῦ, ὡς πρός ὅλες τίς ἐργασίες τους, περί τῆς καταστάσεώς τους καί περί τῆς φερεγγυότητός τους.

2. Τά Κράτη μέλη ἀπαιτοῦν ἀπό τίς ἐπιχειρήσεις πού ἀσκοῦν τήν δραστηριότητά τους στήν ἐπικράτειά τους, τήν περιοδική ὑποβολή ἐγγράφων τά ὁποῖα εἶναι ἀπαραίτητα γιά τήν ἄσκηση τοῦ ἐλέγχου, καθώς καί στατιστικά στοιχεῖα. Οἱ ἁρμόδιες ἐλεγκτικές ἀρχές ἀνταλλάσσουν μεταξύ τους τά ἔγγραφα καί τίς πληροφορίες πού εἶναι χρήσιμα γιά τήν ἄσκηση τοῦ ἐλέγχου.

"Αρθρο 20

1. "Αν μία ἐπιχείρηση δέν συμμορφώνεται μέ τίς διατάξεις πού προβλέπονται στό ἄρθρο 15, ἡ ἐλεγκτική ἀρχή τοῦ Κράτους στό ὁποῖο αὐτή ἀσκεῖ τήν δραστηριότητά της δύναται νά ἀπαγορεύει τήν ἐλευθέρα διάθεση τῶν στοιχείων ἐνεργητικοῦ πού εὑρίσκονται στό Κράτος αὐτό, ἀφοῦ εἰδοποιήσει περί τῆς προθέσεώς της αὐτῆς τίς ἐλεγκτικές ἀρχές τοῦ Κράτους τῆς ἕδρας.

2. Γιά τήν ἀνασυγκρότηση τῆς οἰκονομικῆς καταστάσεως μιᾶς ἐπιχειρήσεως τῆς ὁποίας τό περιθώριο φερεγγυότητος δέν φθάνει πλέον τό ἐλάχιστο ὅριο πού ὁρίζεται στό ἄρθρο 16 παράγραφος 3, ἡ ἐλεγκτική ἀρχή τοῦ Κράτους τῆς ἕδρας ἀπαιτεῖ ἕνα σχέδιο ἀνασυγκροτήσεως, τό ὁποῖο ὑπόκειται στήν ἔγκρισή της.

3. "Αν τό περιθώριο φερεγγυότητος δέν φθάνει πλέον τό ὕψος τοῦ ἐγγυητικοῦ κεφαλαίου πού ὁρίζεται στό ἄρθρο 17, ἡ ἐλεγκτική ἀρχή τοῦ Κράτους τῆς ἕδρας ἀπαιτεῖ ἀπό τήν ἐπιχείρηση ἕνα βραχυπρόθεσμο σχέδιο χρηματοδοτήσεως τό ὁποῖο ὑπόκειται στήν ἔγκρισή της.

'Επίσης δύναται νά περιορίσει ἤ νά ἀπαγορεύσει τήν ἐλεύθερη διάθεση τῶν στοιχείων ἐνεργητικοῦ τῆς ἐπιχειρήσεως. Εἰδοποιεῖ σχετικά τίς ἀρχές τῶν Κρατῶν μελῶν στήν ἐπικράτεια τῶν ὁποίων ἡ ἐπιχείρηση αὐτή ἔχει τύχει ἐπίσης ἀδείας, καί οἱ ὁποῖες κατόπιν αἰτήσεώς της λαμβάνουν τά αὐτά μέτρα.

4. Στίς περιπτώσεις πού προβλέπονται στίς παραγράφους 1 καί 3, οἱ ἁρμόδιες ἐλεγκτικές ἀρχές δύνανται νά λάθουν ἐπί πλέον κάθε κατάλληλο μέτρο γιά τήν προστασία τῶν συμφερόντων τῶν ἀσφαλισμένων.

5. Οἱ ἐλεγκτικές ἀρχές τῶν Κρατῶν μελῶν, στήν ἐπικράτεια τῶν ὁποίων ἡ ἐν λόγω ἐπιχείρηση ἔτυχε ἐπίσης ἀδείας, συνεργάζονται γιά τήν ἐκτέλεση τῶν μέτρων πού ἀναφέρονται στίς παραγράφους 1 μέχρι 4.

"Αρθρο 21

1. Κάθε Κράτος μέλος ἐπιτρέπει στίς ἐπιχειρήσεις πού ἔχουν τύχει ἀδείας νά μεταβιβάζουν τό σύνολο ἤ μέρος τοῦ χαρτοφυλακίου τῶν ἀσφαλιστικῶν συμβάσεών τους ἄν ὁ ἐκδοχεύς κατέχει, λαμβανόμενης ὑπ' ὄψη τῆς μεταβιβάσεως, τό ἀναγκαῖο περιθώριο φερεγγυότητος.

Οἱ ἐνδιαφερόμενες ἐλεγκτικές ἀρχές συνεννοοῦνται μεταξύ τους πρίν ἐγκρίνουν τήν μεταβίβαση αὐτή.

2. 'Αφοῦ ἐγκριθεῖ ἀπό τήν ἁρμόδια ἐλεγκτική ἀρχή, ἡ μεταβίβαση αὐτή ἀντιτάσσεται αὐτοδικαίως κατά τῶν ἐνδιαφερομένων ἀσφαλισμένων.

Τμῆμα Γ: 'Ανάκληση ἀδείας

"Αρθρο 22

1. 'Η ἄδεια πού ἐδόθη ἀπό τήν ἁρμόδια ἀρχή τοῦ Κράτους μέλους στήν ἐπικράτεια τοῦ ὁποίου εὑρίσκεται ἡ ἕδρα, δύναται νά ἀνακληθεῖ ἀπό τήν ἀρχή αὐτή ἐφ' ὅσον ἡ ἐπιχείρηση:

α) δέν πληροῖ πλέον τούς ὅρους ἀναλήψεως τῆς δραστηριότητος·

θ) δέν κατορθώνει ἐμπροθέσμως νά λάβει τά μέτρα πού προβλέπονται στό σχέδιο ἀνασυγκροτήσεως ἤ στό σχέδιο χρηματοδοτήσεως πού ἀναφέρεται στό ἄρθρο 20·

γ) ἀθετεῖ σοβαρῶς τίς ὑποχρεώσεις πού τῆς ἐπιβάλλονται δυνάμει τῆς ἐθνικῆς νομοθεσίας.

Σέ περίπτωση ἀνακλήσεως τῆς ἀδείας, ἡ ἐλεγκτική ἀρχή τοῦ Κράτους τῆς ἕδρας πληροφορεῖ περί τούτου τίς ἐλεγκτικές ἀρχές τῶν Κρατῶν μελῶν τά ὁποῖα παρέσχον ἄδεια στήν ἐπιχείρηση. Οἱ ἀρχές αὐτές ὀφείλουν νά προβοῦν ἐπίσης σέ ἀνάκληση τῆς ἀδείας τους. 'Η ἐλεγκτική ἀρχή τοῦ Κράτους τῆς ἕδρας λαμβάνει μέ τήν συνδρομή τῶν ἀρχῶν αὐτῶν, κάθε κατάλληλο μέτρο γιά τήν διαφύλαξη τῶν συμφερόντων τῶν ἀσφαλισμένων, καί περιορίζει ἰδίως τήν ἐλεύθερη διάθεση τῶν στοιχείων ἐνεργητικοῦ τῆς ἐπιχειρήσεως κατ' ἐφαρμογή τοῦ ἄρθρου 20 παράγραφος 1 καί παράγραφος 3 ἐδάφιο δεύτερο.

2. 'Η ἄδεια πού δίδεται στά πρακτορεῖα ἤ τά ὑποκαταστήματα ἐπιχειρήσεων πού ἔχουν τήν ἕδρα τους σέ ἕνα ἄλλο Κράτος μέλος δύναται νά ἀνακληθεῖ ἐφ' ὅσον τό πρακτορεῖο ἤ τό ὑποκατάστημα:

α) δέν πληροῖ πλέον τούς ὅρους ἀναλήψεως τῆς δραστηριότητος.

θ) ἀθετεῖ σοβαρῶς τίς ὑποχρεώσεις πού τοῦ ἐπιβάλλει ἡ νομοθεσία τοῦ Κράτους ὅπου ἀσκεῖ τήν δραστηριότητά του, ἰδίως ὅσον ἀφορᾶ τήν σύσταση τῶν τεχνικῶν ἀποθεματικῶν πού ὁρίζονται στό ἄρθρο 15.

Πρίν προβοῦν στήν ἀνάκληση τῆς ἀδείας, οἱ ἐλεγκτικές ἀρχές τῶν Κρατῶν ἀσκήσεως, συμβουλεύονται τήν ἐλεγκτική ἀρχή τῆς ἕδρας τῆς ἐπιχειρήσεως. "Αν αὐτές κρίνουν ὅτι πρέπει νά ἀναστείλουν τήν δραστηριότητα αὐτῶν τῶν πρακτορείων ἤ ὑποκαταστημάτων πρό τοῦ πέρατος τῶν διαβουλεύσεων αὐτῶν, πληροφοροῦν ἀμέσως περί αὐτοῦ τήν ἴδια ἀρχή.

3. Κάθε ἀπόφαση ἀνακλήσεως τῆς ἀδείας ἤ ἀναστολῆς τῆς δραστηριότητος πρέπει νά εἶναι ἐπακριβῶς αἰτιολογημένη, καί νά κοινοποιεῖται στήν ἐνδιαφερόμενη ἐπιχείρηση.

Κάθε Κράτος μέλος προβλέπει ἄσκηση ἐνδίκων μέσων κατά τῶν ἀποφάσεων ἀνακλήσεως ἤ ἀναστολῆς.

ΤΙΤΛΟΣ III

Κανόνες ἐφαρμοζόμενοι στά πρακτορεῖα ἤ ὑποκαταστήματα πού εἶναι ἐγκατεστημένα στό ἐσωτερικό τῆς Κοινότητος καί ὑπάγονται σέ ἐπιχειρήσεις ἡ ἕδρα τῶν ὁποίων εὑρίσκεται ἐκτός τῆς Κοινότητος

"Αρθρο 23

1. Κάθε Κράτος μέλος ἐξαρτᾶ ἀπό διοικητική ἄδεια τήν ἀνάληψη στήν ἐπικράτειά του τῆς δραστηριότητος πού ἀναφέρεται στό ἄρθρο 1, γιά κάθε ἐπιχείρηση τῆς ὁποίας ἡ ἕδρα εὑρίσκεται ἐκτός τῆς Κοινότητος.

2. Τό Κράτος μέλος δύναται νά παράσχει τήν ἄδεια ἐφ' ὅσον ἡ ἐπιχείρηση πληροῖ τουλάχιστον τούς κάτωθι ὅρους:

α) τῆς ἔχει ἐπιτραπεῖ νά ἀσκεῖ τίς ἀσφαλιστικές ἐργασίες, δυνάμει τῆς ἐθνικῆς νομοθεσίας στήν ὁποία ὑπάγεται·

θ) ἱδρύει ἕνα πρακτορεῖο ἤ ὑποκατάστημα στήν ἐπικράτεια αὐτοῦ τοῦ Κράτους μέλους·

γ) ἀναλαμβάνει τήν ὑποχρέωση νά ἐγκαθιδρύσει στήν ἕδρα τοῦ πρακτορείου ἤ ὑποκαταστήματος ἕνα λογιστήριο κατάλληλο γιά τήν δραστηριότητα πού ἀσκεῖ σέ αὐτήν, ὅπως ἐπίσης καί νά τηρεῖ ὅλα τά ἔγγραφα τά σχετικά μέ τίς ἐργασίες μέ τίς ὁποῖες ἀσχολεῖται·

δ) διορίζει ἀντιπρόσωπο, ὁ ὁποῖος πρέπει νά τύχει ἀποδοχῆς ἀπό τήν ἁρμόδια ἀρχή·

ε) διαθέτει στό Κράτος στό ὁποῖο δρᾶ ἡ ἐπιχείρηση στοιχεῖα ἐνεργητικοῦ ἑνός ποσοῦ τουλάχιστον ἴσου πρός τό ἥμισυ τοῦ ἐλαχίστου ὁρίου πού ἀναφέρεται στό ἄρθρο 17 παράγραφος 2 γιά τό κεφάλαιο ἐγγυήσεως καί καταθέτει τό τέταρτο τοῦ ἐλαχίστου αὐτοῦ ὁρίου ὡς ἐγγύηση·

στ) ἀναλαμβάνει τήν ὑποχρέωση νά κατέχει ἕνα περιθώριο φερεγγυότητος σύμφωνα μέ τό ἄρθρο 25·

ζ) ὑποβάλλει πρόγραμμα δραστηριοτήτων σύμφωνα μέ τό ἄρθρο 11 παράγραφοι 1 καί 2.

"Αρθρο 24

Τά Κράτη μέλη ἐπιβάλλουν στίς ἐπιχειρήσεις τήν ὑποχρέωση συστάσεως ἐπαρκῶν τεχνικῶν ἀποθεματικῶν πού νά ἀντιστοιχοῦν στίς ὑποχρεώσεις πού ἔχουν ἀναλάβει στήν ἐπικράτειά τους· μεριμνοῦν ὥστε νά συγκροτηθοῦν ἀπό τό πρακτορεῖο ἤ ὑποκατάστημα στοιχεῖα τοῦ ἐνεργητικοῦ ἀντίστοιχα τῶν τεχνικῶν ἀποθεματικῶν ἰσότιμα καί νομισματικῶς ἀντιστοιχισμένα, κατά τό μέτρο πού ὁρίζεται ἀπό τό Κράτος.

'Η νομοθεσία τῶν Κρατῶν μελῶν ἐφαρμόζεται γιά τόν ὑπολογισμό τῶν τεχνικῶν ἀποθεματικῶν, γιά τόν καθορισμό τῶν κατηγοριῶν ἐπενδύσεως καί τήν ἀποτίμηση τῶν στοιχείων τοῦ ἐνεργητικοῦ.

Τό ἐνδιαφερόμενο Κράτος μέλος ἀπαιτεῖ τά στοιχεῖα ἐνεργητικοῦ πού ἀποτελοῦν τό ἀντίστοιχο τῶν τεχνικῶν ἀποθεματικῶν νά εὑρίσκονται στήν ἐπικράτειά του. Τό ἄρθρο 15 παράγραφος 3 ἐφαρμόζεται.

"Αρθρο 25

1. Κάθε Κράτος μέλος ἐπιβάλλει στά πρακτορεῖα ἤ ὑποκαταστήματα πού ἱδρύονται στήν ἐπικράτειά του νά διαθέτουν ἕνα περιθώριο φερεγγυότητος συνιστάμενο ἀπό στοιχεῖα ἐνεργητικοῦ ἐλεύθερα ἀπό κάθε προβλεπτό βάρος, ἀφαιρουμένων τῶν ἄϋλων περιουσιακῶν στοιχείων. Τό περιθώριο ὑπολογίζεται σύμφωνα μέ τό ἄρθρο 16 παράγραφος 3. Γιά τόν ὑπολογισμό τοῦ περιθωρίου αὐτοῦ λαμβάνονται ὑπ' ὄψη μόνο τά ἀσφάλι-

στρα ἢ οἱ εἰσφορές καί οἱ ἀποζημιώσεις πού προκύπτουν ἀπό τίς ἐργασίες πού ἔχουν πραγματοποιηθεῖ ἀπό τό πρακτορεῖο ἢ τό ὑποκατάστημα.

2. Τό ἕνα τρίτο τοῦ περιθωρίου φερεγγυότητος συνιστᾶ τό κεφάλαιο ἐγγυήσεως. Αὐτό τό κεφάλαιο ἐγγυήσεως δέν δύναται νά εἶναι κατώτερο τοῦ ἡμίσεος τοῦ ἐλαχίστου ὁρίου πού προβλέπεται στό ἄρθρο 17 παράγραφος 2. Ἡ ἀρχική ἐγγύηση πού κατατίθεται σύμφωνα μέ τό ἄρθρο 23 παράγραφος 2 περίπτωση ε), συνυπολογίζεται σέ αὐτό.

3. Τά στοιχεῖα ἐνεργητικοῦ πού ἀντιπροσωπεύουν τό περιθώριο φερεγγυότητος πρέπει νά εὑρίσκονται στό ἐσωτερικό τοῦ Κράτους ὅπου δρᾶ ἡ ἐπιχείρηση μέχρι τοῦ ποσοῦ τοῦ κεφαλαίου ἐγγυήσεως καί γιά τό πλεόνασμα στό ἐσωτερικό τῆς Κοινότητος.

Ἄρθρο 26

1. Οἱ ἐπιχειρήσεις οἱ ὁποῖες ἀφοῦ ἔλαβαν τήν ἄδεια ἑνός Κράτους μέλους, λαμβάνουν τήν ἄδεια ἑνός ἢ περισσοτέρων ἄλλων Κρατῶν μελῶν γιά τήν ἵδρυση ἄλλων πρακτορείων ἢ ὑποκαταστημάτων, δύνανται νά ζητήσουν ἕνα ἢ περισσότερα τῶν κάτωθι εὐεργετημάτων:

α) τό περιθώριο φερεγγυότητος πού ἀναφέρεται στό ἄρθρο 25, νά ὑπολογίζεται σέ συνάρτηση μέ τή συνολική δραστηριότητα πού ἀσκοῦν στό ἐσωτερικό τῆς Κοινότητος· στήν περίπτωση αὐτήν, τά ἀσφάλιστρα ἢ οἱ εἰσφορές καί οἱ ἀσφαλιστικές ζημίες πού προκύπτουν ἀπό τίς ἐργασίες πού πραγματοποιοῦνται ἀπό τό σύνολο τῶν πρακτορείων ἢ ὑποκαταστημάτων πού εἶναι ἐγκατεστημένα στό ἐσωτερικό τῆς Κοινότητος, λαμβάνονται ὑπόψη·

β) νά ἀπαλλαγοῦν ἀπό τήν ὑποχρέωση πού προβλέπεται στό ἄρθρο 23 παράγραφος 2 ὑπό ε), νά καταθέσουν καί στά Κράτη αὐτά τήν ἀπαιτούμενη ἐγγύηση·

γ) τά στοιχεῖα ἐνεργητικοῦ πού ἀποτελοῦν τό ἀντιστάθμισμα τοῦ κεφαλαίου ἐγγυήσεως, νά εὑρίσκονται σέ ἕνα ὁποιοδήποτε ἀπό τά Κράτη μέλη ὅπου ἀσκοῦν τήν δραστηριότητά τους.

2. Σέ περίπτωση συμφωνίας τουλάχιστον δύο ἐνδιαφερομένων Κρατῶν μελῶν ἐπί τοῦ συνόλου ἢ μέρους τῆς αἰτήσεως τῆς ἐπιχειρήσεως, ἡ ἁρμόδια ἀρχή τοῦ Κράτους μέλους στήν ἐπικράτεια τοῦ ὁποίου εὑρίσκεται ἡ ἀρχαιοτέρα ἐγκατάσταση τῆς αἰτούσης, ἐξακριβώνει τήν κατάσταση φερεγγυότητος τῆς ἐπιχειρήσεως αὐτῆς γιά τό σύνολο τῶν δραστηριοτήτων της πού ἀσκοῦνται στό ἐσωτερικό τῶν Κρατῶν μελῶν πού μετεῖχαν στή συμφωνία. Κατόπιν αἰτήσεως τῆς ἐπιχειρήσεως καί μέ τήν ὁμοφωνία τῶν ἐνδιαφερομένων Κρατῶν μελῶν, ἡ ἐξακρίβωση αὐτή δύναται νά πραγματοποιηθεῖ ἀπό τήν ἁρμόδια ἀρχή ἑνός ἄλλου Κράτους μέλους. Ἡ ἀρχή πού πραγματοποιεῖ τήν ἐξακρίβωση λαμβάνει γιά τόν σκοπό αὐτόν ἀπό τά ἄλλα Κράτη μέλη τίς ἀναγκαῖες πληροφορίες γιά τά πρακτορεῖα ἢ ὑποκαταστήματα πού εἶναι ἐγκατεστημένα στήν ἐπικράτειά τους.

3. Τά εὐεργετήματα πού παρέχει τό παρόν ἄρθρο δύνανται νά καταργηθοῦν κατόπιν πρωτοβουλίας ἑνός ἢ περισσοτέρων ἐνδιαφερομένων Κρατῶν μελῶν.

Ἄρθρο 27

Τά ἄρθρα 19 καί 20 ἐφαρμόζονται ἐπίσης γιά τά πρακτορεῖα καί ὑποκαταστήματα τῶν ἐπιχειρήσεων πού ἀναφέρονται στόν παρόντα τίτλο.

Γιά τήν ἐφαρμογή τοῦ ἄρθρου 20, ἡ ἀρχή τῆς ἀρχαιοτέρας ἐγκαταστάσεως ἢ ἐκείνη πού πραγματοποιεῖ ἀντ' αὐτῆς τόν ἔλεγχο τῆς συνολικῆς φερεγγυότητος αὐτῶν τῶν πρακτορείων ἢ ὑποκαταστημάτων, ἐξομοιώνεται πρός τήν ἀρχή τοῦ Κράτους στήν ἐπικράτεια τοῦ ὁποίου εὑρίσκεται ἡ ἕδρα τῆς κοινοτικῆς ἐπιχειρήσεως.

Ἄρθρο 28

Σέ περίπτωση ἀνακλήσεως τῆς ἀδείας ἀπό τήν ἀρχή πού ἀναφέρεται στό ἄρθρο 26 παράγραφος 2, αὐτή πληροφορεῖ σχετικά τίς ἐλεγκτικές ἀρχές τῶν ἄλλων Κρατῶν μελῶν ὅπου ἡ ἐπιχείρηση ἀσκεῖ τήν δραστηριότητά της καί οἱ τελευταῖες λαμβάνουν τά κατάλληλα μέτρα. Ἂν ἡ ἀνακλητική ἀπόφαση ἔχει ὡς αἰτιολογία τήν ἀνεπάρκεια τῆς συνολικῆς φερεγγυότητος ὅπως αὐτή καθορίζεται στή συμφωνία πού ἀναφέρεται στό ἄρθρο 26, τά Κράτη μέλη πού μετέχουν σέ αὐτή προβαίνουν ἐπίσης στήν ἀνάκληση τῆς ἀδείας τους.

Ἄρθρο 29

Ἡ Κοινότης δύναται, σέ συμφωνίες πού συνάπτονται σύμφωνα μέ τήν συνθήκη μέ μία ἢ περισσότερες τρίτες χῶρες, νά συνομολογήσει τήν ἐφαρμογή διατάξεων διαφορετικῶν ἀπό αὐτές πού προβλέπονται στόν παρόντα τίτλο, μέ σκοπό νά ἐξασφαλίσει ὑπό τόν ὅρο τῆς ἀμοιβαιότητος, μία ἐπαρκῆ προστασία τῶν ἀσφαλισμένων τῶν Κρατῶν μελῶν.

ΤΙΤΛΟΣ IV

Μεταβατικές καί ἄλλες διατάξεις

Ἄρθρο 30

1. Τά Κράτη μέλη χορηγοῦν σέ ἐπιχειρήσεις πού ἀναφέρονται στόν τίτλο II καί πού κατά τόν χρόνο τῆς ἐνάρξεως τῆς ἰσχύος τῶν μέτρων ἐκτελέσεως τῆς ὁδηγίας ἀσκοῦν στήν ἐπικράτειά τους ἕνα ἢ περισσοτέρους τῶν κλάδων πού ἀναφέρονται στό πρῶτο ἄρθρο, προθεσμία πέντε ἐτῶν ἀπό τῆς κοινοποιήσεως τῆς ὁδηγίας γιά νά συμμορφωθοῦν πρός τούς ὅρους τῶν ἄρθρων 16 καί 17.

2. Τά Κράτη μέλη:

α) δύνανται νά χορηγήσουν στίς ἐπιχειρήσεις πού ἀναφέρονται στήν παράγραφο 1 καί πού, μετά τήν πάροδο τῆς προθεσμίας τῶν πέντε ἐτῶν, δέν ἔχουν συστήσει ἐξ ὁλοκλήρου τό περιθώριο φερεγγυότητος, μία συμπληρωματική προθεσμία πού δέν δύνα-

ται νά ὑπερβεῖ τά δύο ἔτη, ὑπό τόν ὅρο ὅτι, σύμφωνα μέ τό ἄρθρο 20, ὑπέβαλαν πρός ἔγκριση στήν ἐλεγκτική ἀρχή τά μέτρα πού προτίθενται νά λάβουν γιά τήν σύστασή του.

6) δύνανται νά ἀπαλλάξουν τίς ἐπιχειρήσεις οἱ ὁποῖες ἀναφέρονται στήν παράγραφο 1 καί οἱ ὁποῖες μετά τήν πάροδο τῆς προθεσμίας τῶν πέντε ἐτῶν, δέν ἐπιτυγχάνουν μία ἐτήσια εἴσπραξη ἀσφαλίστρων ἤ εἰσφορῶν ἴση πρός τό ἑξαπλάσιο τοῦ ἐλαχίστου ὁρίου τοῦ κεφαλαίου ἐγγυήσεως πού ἀναφέρεται στό ἄρθρο 17 παράγραφος 2, ἀπό τήν ὑποχρέωση νά συγκροτήσουν τό κεφάλαιο αὐτό πρό τοῦ τέλους τῆς ἑταιρικῆς χρήσεως κατά τό ὁποῖο τά ἀσφάλιστρα ἤ οἱ εἰσφορές θά φθάσουν τό ἑξαπλάσιο αὐτοῦ τοῦ κεφαλαίου ἐγγυήσεως. 'Εν ὄψει τῶν ἀποτελεσμάτων τῆς ἐξετάσεως πού προβλέπεται στό ἄρθρο 33, τό Συμβούλιο, προτάσει τῆς 'Επιτροπῆς, ἀποφασίζει ὁμοφώνως, πότε τά Κράτη μέλη ὀφείλουν νά καταργήσουν τήν ἀπαλλαγή αὐτή.

3. Οἱ ἐπιχειρήσεις πού ἐπιθυμοῦν νά ἐπεκτείνουν τήν δραστηριότητά τους κατά τήν ἔννοια τοῦ ἄρθρου 8 παράγραφος 2 ἤ τοῦ ἄρθρου 10, δύνανται νά τό πραγματοποιήσουν μόνον ἄν συμμορφωθοῦν ἀμέσως πρός τούς κανόνες τῆς ὁδηγίας. Οἱ ἐπιχειρήσεις πού ἀναφέρονται στήν παράγραφο 2 περίπτωση 6) καί πού, στό ἐσωτερικό τῆς ἐπικράτειας ἐπεκτείνουν τήν δραστηριότητά τους σέ ἄλλους κλάδους ἤ σέ ἄλλα τμήματα τῆς ἐπικράτειας αὐτῆς, δύνανται νά ἀπαλλαγοῦν γιά ἕνα διάστημα δέκα ἐτῶν ἀπό τῆς κοινοποιήσεως τῆς ὁδηγίας, ἀπό τήν ὑποχρέωση συγκροτήσεως τοῦ ἐλαχίστου ὁρίου κεφαλαίου ἐγγυήσεως πού ἀναφέρεται στό ἄρθρο 17 παράγραφος 2.

4. Οἱ ἐπιχειρήσεις πού ἔχουν μορφή διάφορη ἀπό ἐκεῖνες πού ἀναφέρονται στό ἄρθρο 8 δύνανται νά συνεχίσουν ἐπί τρία ἔτη, ἀπό τῆς κοινοποιήσεως τῆς ὁδηγίας, τήν ἄσκηση τῆς τρέχουσας δραστηριότητός τους ὑπό τήν νομική μορφή πού ἔχουν κατά τήν στιγμή τῆς κοινοποιήσεως αὐτῆς. Οἱ ἐπιχειρήσεις πού ἔχουν ἱδρυθεῖ στό 'Ηνωμένο Βασίλειο «by royal charter» ἤ «by private act» ἤ «by special public act» δύναται νά συνεχίσουν τίς δραστηριότητές τους μέ τήν σημερινή μορφή τους ἄνευ χρονικοῦ περιορισμοῦ.

Οἱ ἐπιχειρήσεις οἱ ὁποῖες στό Βέλγιο συνάπτουν, σύμφωνα μέ τούς ἑταιρικούς τους σκοπούς, τά ὑποθηκικά δάνεια διά μεσολαβήσεως, ἤ ἀσκοῦν ἐργασίες ἀποταμιεύσεως σύμφωνα μέ τόν ἀριθ. 4 τοῦ ἄρθρου 15 τῶν διατάξεων τῶν σχετικῶν μέ τόν ἔλεγχο τῶν ἰδιωτικῶν ταμιευτηρίων, ὅπως ἐσυντονίσθησαν ἀπό τό βασιλικό διάταγμα τῆς 23ης 'Ιουνίου 1967, δύνανται νά συνεχίσουν τίς δραστηριότητες αὐτές ἐπί τρία ἔτη ἀπό τῆς κοινοποιήσεως τῆς ὁδηγίας.

Τά ἐνδιαφερόμενα Κράτη μέλη συντάσσουν τόν πίνακα τῶν ἐπιχειρήσεων αὐτῶν καί τόν ἀνακοινώνουν στά ἄλλα Κράτη μέλη καθώς ἐπίσης καί στήν 'Επιτροπή.

5. Κατόπιν αἰτήσεως τῶν ἐπιχειρήσεων πού ἀνταποκρίνονται στίς ὑποχρεώσεις τῶν ἄρθρων 15, 16 καί 17, τά Κράτη μέλη καταργοῦν τά περιοριστικά μέτρα ὅπως τίς ὑποθῆκες, καταθέσεις ἤ ἐγγυήσεις πού συνιστῶνται δυνάμει τῆς ἰσχυούσης ρυθμίσεως.

"Αρθρο 31

Τά Κράτη μέλη χορηγοῦν στά πρακτορεῖα καί ὑποκαταστήματα τά ὁποῖα ἀναφέρονται στόν Τίτλο III καί τά ὁποῖα, κατά τήν στιγμή τῆς ἐνάρξεως τῆς ἰσχύος τῶν μέτρων ἐκτελέσεως τῆς ὁδηγίας, ἀσκοῦν ἕνα ἤ περισσοτέρους κλάδους πού ἀναφέρονται στό πρῶτο ἄρθρο καί δέν ἐπεκτείνουν τήν δραστηριότητά τους κατά τήν ἔννοια τοῦ ἄρθρου 10 παράγραφος 2, μία προθεσμία πέντε ἐτῶν κατ' ἀνώτατο ὅριο ἀπό τῆς κοινοποιήσεως τῆς ὁδηγίας, γιά νά συμμορφωθοῦν πρός τούς ὅρους τοῦ ἄρθρου 25.

"Αρθρο 32

Κατά τήν διάρκεια μιᾶς περιόδου πού λήγει ἀπό τῆς θέσεως σέ ἰσχύ συμφωνίας συναφθείσης σύμφωνα μέ τό ἄρθρο 29 μέ μία τρίτη χώρα καί τό ἀργότερο μετά τήν πάροδο μιᾶς προθεσμίας τεσσάρων ἐτῶν ἀπό τῆς κοινοποιήσεως τῆς ὁδηγίας, κάθε Κράτος μέλος δύναται νά διατηρεῖ πρός ὄφελος τῶν ἐπιχειρήσεων τοῦ Κράτους αὐτοῦ πού εἶναι ἐγκατεστημένες στήν ἐπικράτειά του, τό καθεστώς πού ἐφαρμόζεται σέ αὐτές τήν 1η 'Ιανουαρίου 1973 ὅσον ἀφορᾶ τήν νομισματική ἀντιστοιχία τῶν σέ ξένα νομίσματα ὑποχρεώσεων καί τόν τόπο τῶν τεχνικῶν ἀποθεματικῶν, ὑπό τόν ὅρο νά πληροφορήσει σχετικά τά ἄλλα Κράτη μέλη καί τήν 'Επιτροπή καί νά μήν ὑπερβεῖ τά ὅρια τῶν εὐνοϊκοτέρων ρυθμίσεων πού παρέχονται δυνάμει τοῦ ἄρθρου 15 παράγραφος 2 στίς ἐπιχειρήσεις Κρατῶν μελῶν πού εἶναι ἐγκατεστημένες στήν ἐπικράτειά του.

ΤΙΤΛΟΣ V

Τελικές διατάξεις

"Αρθρο 33

'Η 'Επιτροπή καί οἱ ἁρμόδιες ἀρχές τῶν Κρατῶν μελῶν συνεργάζονται στενά μέ σκοπό τήν διευκόλυνση τοῦ ἐλέγχου τῆς πρωτασφαλίσεως στό ἐσωτερικό τῆς Κοινότητος καί τήν ἐξέταση τῶν δυσκολιῶν πού θά ἠδύνατο νά προκύψουν κατά τήν ἐφαρμογή τῆς ὁδηγίας.

"Αρθρο 34

1. 'Η 'Επιτροπή ὑποβάλλει στό Συμβούλιο, ἐντός ἕξη ἐτῶν ἀπό τῆς κοινοποιήσεως τῆς ὁδηγίας, μία ἔκθεση ἐπί τῶν ἐπιπτώσεων τῶν οἰκονομικῶν ἐχεγγύων πού καθορίζονται ἀπό τήν ὁδηγία ἐπί τῆς καταστάσεως τῶν ἀσφαλιστικῶν ἀγορῶν τῶν Κρατῶν μελῶν.

2. "Αν εἶναι ἀναγκαῖο, ἡ 'Επιτροπή ὑποβάλλει στό Συμβούλιο ἐνδιαμέσους ἐκθέσεις πρό τοῦ τέλους τῆς μεταβατικῆς περιόδου πού προβλέπεται στό ἄρθρο 30 παράγραφος 1.

"Αρθρο 35

Τά Κράτη μέλη τροποποιοῦν τίς ἐθνικές διατάξεις τους σύμφωνα μέ τήν ὁδηγία ἐντός δέκα ὀκτώ μηνῶν ἀπό τῆς κοινοποιήσεώς της καί πληροφοροῦν ἀμέσως περί τούτου τήν 'Επιτροπή.

Οἱ κατ' αὐτόν τόν τρόπο τροποποιηθεῖσες διατάξεις ἐφαρμόζονται, ὑπό τήν ἐπιφύλαξη τῶν ἄρθρων 30, 31 καί 32, ἐντός τριάντα μηνῶν ἀπό τῆς κοινοποιήσεως αὐτῆς.

Ἄρθρο 36

Ἀπό τῆς κοινοποιήσεως τῆς ὁδηγίας, τά Κράτη μέλη μεριμνοῦν νά ἀνακοινώσουν στήν Ἐπιτροπή τό κείμενο τῶν οὐσιωδῶν νομοθετικῶν, κανονιστικῶν ἤ διοικητικῶν διατάξεων πού θεσπίζουν στόν τομέα πού καλύπτεται ἀπό τήν ὁδηγία.

Ἄρθρο 37

Τό παράρτημα ἀποτελεῖ ἀναπόσπαστο μέρος τῆς παρούσης ὁδηγίας.

Ἄρθρο 38

Ἡ παρούσα ὁδηγία ἀπευθύνεται στά Κράτη μέλη.

Ἔγινε στίς Βρυξέλλες, στίς 24 Ἰουλίου 1973.

Γιά τό Συμβούλιο

Ὁ Πρόεδρος

I. NØRGAARD

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ

A. **Ταξινόμηση τῶν κινδύνων κατά κλάδους:**

1. *'Ατυχήματα* (συμπεριλαμβανομένων τῶν ἐργατικῶν ἀτυχημάτων καί τῶν ἐπαγγελματικῶν ἀσθενειῶν)
   - — παροχές κατ' ἀποκοπή,
   - — περιοδικές παροχές ἀποζημιώσεων,
   - — συνδυασμοί τῶν ἀνωτέρω,
   - — μεταφερόμενα πρόσωπα.

2. *'Ασθένειες*
   - — παροχές κατ' ἀποκοπή,
   - — περιοδικές παροχές ἀποζημιώσεων,
   - — συνδυασμοί τῶν ἀνωτέρω.

3. *Χερσαῖα ὀχήματα* (ἐκτός σιδηροδρομικῶν)

   Κάθε ζημία τήν ὁποία ὑφίστανται:
   - — αὐτοκίνητα χερσαῖα ὀχήματα,
   - — χερσαῖα ὀχήματα μή αὐτοκίνητα.

4. *Σιδηροδρομικά ὀχήματα*

   Κάθε ζημία τήν ὁποία ὑφίστανται τά σιδηροδρομικά ὀχήματα.

5. *'Αεροσκάφη*

   Κάθε ζημία τήν ὁποία ὑφίστανται τά ἀεροσκάφη.

6. *Πλοῖα (θαλάσσια, λιμναῖα, καί ποτάμια σκάφη)*

   Κάθε ζημία τήν ὁποία ὑφίστανται:
   - — ποτάμια σκάφη,
   - — λιμναῖα σκάφη,
   - — θαλάσσια σκάφη.

7. *Μεταφερόμενα ἐμπορεύματα* (συμπεριλαμβανομένων τῶν ἐμπορευμάτων, ἀποσκευῶν καί κάθε ἄλλου ἀγαθοῦ)

   Κάθε ζημία τήν ὁποία ὑφίστανται τά μεταφερόμενα ἐμπορεύματα ἤ ἀποσκευές, ὁποιοδήποτε καί ἄν εἶναι τό μεταφορικό μέσο.

8. *Πυρκαϊά καί στοιχεῖα τῆς φύσεως*

   Κάθε ζημία τήν ὁποία ὑφίστανται τά ἀγαθά (ἐκτός τῶν ἀγαθῶν τῶν περιλαμβανομένων στούς κλάδους 3, 4, 5, 6 καί 7) ὅταν προξενεῖται ἀπό:
   - — πυρκαϊά,
   - — ἔκρηξη,
   - — θύελλα,
   - — στοιχεῖα τῆς φύσεως ἄλλα ἐκτός θυέλλης,
   - — πυρηνική ἐνέργεια,
   - — καθίζηση τοῦ ἐδάφους.

9. *Λοιπές ζημίες ἀγαθῶν*

Κάθε ζημία τήν ὁποία ὑφίστανται τά ἀγαθά (ἐκτός τῶν ἀγαθῶν τῶν περιλαμβανομένων στούς κλάδους 3, 4, 5, 6 καί 7), ὅταν ἡ ζημία αὐτή προξενεῖται ἀπό χαλάζι ἤ παγετό, καθώς καί ἀπό κάθε συμβάν, ὅπως λ.χ. ἡ κλοπή, ἐκτός τῶν περιλαμβανομένων στόν ἀριθμό 8.

10. *'Αστική εὐθύνη ἀπό χερσαῖα αὐτοκίνητα ὀχήματα*

Κάθε εὐθύνη πού προκύπτει ἀπό τήν χρήση χερσαίων αὐτοκινήτων ὀχημάτων (συμπεριλαμβανομένης καί τῆς εὐθύνης τοῦ μεταφορέως).

11. *'Αστική εὐθύνη ἀπό ἀεροσκάφη*

Κάθε εὐθύνη πού προκύπτει ἀπό τήν χρήση ἀεροσκαφῶν (συμπεριλαμβανομένης καί τῆς εὐθύνης τοῦ μεταφορέως).

12. *'Αστική εὐθύνη ἀπό θαλάσσια, λιμναῖα καί ποτάμια σκάφη*

Κάθε εὐθύνη πού προκύπτει ἀπό τήν χρήση ποταμίων, λιμναίων καί θαλασσίων σκαφῶν (συμπεριλαμβανομένης καί τῆς εὐθύνης τοῦ μεταφορέως).

13. *Γενική ἀστική εὐθύνη*

Κάθε εὐθύνη ἐκτός τῶν ἀναφερομένων στούς ἀριθμούς 10, 11 καί 12.

14. *Πιστώσεις*

— μή φερεγγυότης,

— ἐξαγωγικές πιστώσεις,

— πωλήσεις μέ δόσεις,

— ἐνυπόθηκες πιστώσεις,

— ἀγροτικές πιστώσεις.

15. *'Εγγυήσεις*

— ἄμεση ἐγγύηση,

— ἔμμεση ἐγγύηση.

16. *Διάφορες χρηματικές ἀπώλειες*

— κίνδυνοι ἀπωλείας ἐπαγγελματικῆς ἀπασχολήσεως,

— μή ἐπάρκεια εἰσπράξεων (γενική),

— κακοκαιρία,

— ἀπώλειες κερδῶν,

— τρέχοντα γενικά ἔξοδα,

— ἀπρόβλεπτες ἐμπορικές δαπάνες,

— ἀπώλειες τῆς ἐμπορικῆς ἀξίας,

— ἀπώλειες μισθωμάτων ἤ εἰσοδημάτων,

— ἔμμεσες ἐμπορικές ἀπώλειες, ἐκτός τῶν ἀναφερομένων προηγουμένως,

— περιουσιακές ἀπώλειες μή ἐμπορικές,

— ἄλλες περιουσιακές ἀπώλειες.

17. *Νομική προστασία*

Νομική προστασία.

Οἱ περιλαμβανόμενοι σέ ἕναν κλάδο κίνδυνοι δέν δύνανται νά ταξινομηθοῦν σέ ἄλλο κλάδο ἐκτός τῶν περιπτώσεων τοῦ σημείου Γ.

Β. 'Ονομασία τῆς ἀδείας λειτουργίας πού παρέχεται ταυτοχρόνως γιά περισσότερους κλάδους

Ὅταν ἡ ἄδεια λειτουργίας ἀφορᾶ συγχρόνως:

α) τούς κλάδους ὑπ' ἀριθ. 1 καί 2, παρέχεται ὑπό τήν ὀνομασία «'Ατυχήματα καί 'Ασθένειες»,

β) τούς κλάδους ὑπ' ἀριθ. 1 (σειρά τέταρτη), 3, 7, καί 10, παρέχεται ὑπό τήν ὀνομασία «'Ασφάλιση αὐτοκινήτων»,

γ) τούς κλάδους ὑπ' ἀριθ. 1 (σειρά τέταρτη), 4, 6, 7 καί 12, παρέχεται ὑπό τήν ὀνομασία «'Ασφάλιση θαλάσσης καί μεταφορῶν»,

δ) τούς κλάδους ὑπ' ἀριθ. 1 (σειρά τέταρτη), 5, 7, καί 11, παρέχεται ὑπό τήν ὀνομασία «'Ασφάλιση ἀεροσκαφῶν»,

ε) τούς κλάδους ὑπ' ἀριθ. 8 καί 9, παρέχεται ὑπό τήν ὀνομασία «Πυρκαϊές καί λοιπές ζημίες σέ ἀγαθά»,

στ) τούς κλάδους ὑπ' ἀριθ. 10, 11, 12 καί 13 παρέχεται ὑπό τήν ὀνομασία «'Αστική εὐθύνη»,

ζ) τούς κλάδους ὑπ' ἀριθ. 14 καί 15, παρέχεται ὑπό τήν ὀνομασία «Πιστώσεις καί ἐγγυήσεις»,

η) ὅλους τούς κλάδους, παρέχεται ὑπό τήν ὀνομασία τῆς ἐκλογῆς τοῦ ἐνδιαφερόμενου Κράτους μέλους καί ἀνακοινώνεται στά λοιπά Κράτη μέλη καί στήν 'Επιτροπή τῆς Κοινότητος.

Γ. Παρεπόμενοι κίνδυνοι

'Η ἐπιχείρηση πού λαμβάνει τήν ἄδεια γιά ἕνα κύριο κίνδυνο πού ὑπάγεται σέ ἕνα κλάδο ἤ σέ ὁμάδα κλάδων, δύναται ὁμοίως νά καλύπτει τούς κινδύνους συμπεριλαμβανομένους σέ ἄλλο κλάδο χωρίς νά ἀπαιτεῖται ἄδεια γιά τούς κινδύνους αὐτούς ὅταν:

— συνδέονται μέ τόν κυρίως κίνδυνο,

— ἀφοροῦν τό ἀντικείμενο πού καλύπτεται κατά τοῦ κυρίως κινδύνου, καί

— καλύπτονται διά τοῦ ἀσφαλιστηρίου συμβολαίου, τό ὁποῖο καλύπτει τόν κυρίως κίνδυνο.

Οἱ κίνδυνοι πού περιλαμβάνονται στούς κλάδους 14 καί 15 τοῦ σημείου Α δέν δύνανται νά θεωρηθοῦν ὡς παρεπόμενοι κίνδυνοι ἄλλων κλάδων.